

DE VOGEL IS GAAN VLIEGEN

Komedie

Van

Luc Kerkhofs

kerkhofs.luc@skynet.be
<https://www.luckerkhofs.be/>

ALMO
Royal House
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel: 03/260.68.10

DE VOGEL IS GAAN VLIEGEN

PERSONAGES:

5 dames en 4 heren (alternatieve bezetting mogelijk)

BERRE DE VOGEL: ± 60 jaar

YVONNE: ± 60 jaar, zijn echtgenote

JULIEN SAP: ± 50 jaar, man van Victorine

VICTORINE: ± 50 jaar

DEEDEE: ± 30 jaar, dochter van Yvonne en Berre

MIKE: ± 30 jaar, verloofde van Deedee

GEORGETTE: buurvrouw

COIS: brandweerman

DOKTERES: kan ook ingevuld worden door een heer

DECOR:

Huiskamer

Links; deur naar de hal die ook naar de slaapkamers leidt. Links naast die deur is een raam voorzien dat uitzicht geeft op de straat. Fond; deur naar de keuken. Rechts; deur naar de berging.

Verder is er een dressoir, een tafel plus stoelen, een divan, een vaste telefoon en een tv-scherm voorzien. Op het dressoir staat een kaarsenhouder met kaars en een borstbeeld van Beethoven.

Rechts staat een kubusvormige houten constructie met een oppervlakte van ongeveer één vierkante meter met er bovenop het geraamte van een 4-zijdige piramide op manshoogte. Er zal altijd een stoel centraal onder de piramide staan die gericht is naar het publiek. Linker- en rechterzijde en achterkant zijn afgeschermd met (zwarte) ondoorschijnende doeken tot op de vloer. Bovenkant blijft open. Als iemand op die stoel gaat zitten voor een test zal men ook steeds de voorkant dichtschuiven met doek zodat die persoon helemaal uit het beeld verdwijnt.

Noot:

In de wand achter de piramide is een geheim luik voorzien dat aan de bovenkant scharniert en waarlangs men uit de kamer kan ontsnappen. De muur is bekleed met behang zodat de plaats van het luik naadloos overgaat in het interieur.

EERSTE BEDRIJF

(Berre en Yvonne spelen een spelletje Scrabble aan tafel)

BERRE: ...De stand is 126 voor mij en 72 voor u. Gij kunt met Scrabble nooit winnen tegen mij.

YVONNE: Oh nee? (vormt een woord op het bord) En wat is dit dan?

BERRE: Hola..., "pantemie" schrijven ze met een "D", hé Yvonneke plastronneke. Het moet "PAN-DE-MIE" zijn. Moet ik er den Dikke Van Dale bijhalen?

YVONNE: In de boeken kunnen ze schrijven wat ze willen...!

BERRE: Uwe woordenschat is te beperkt. Gij zijt niet lang genoeg naar school geweest.

YVONNE: Gij hebt altijd sjans met de spellekes.

BERRE: (plagend) Maar gij hebt geluk in de liefde hé.

YVONNE: Dat meent ge toch niet?

BERRE: : Ik wil niet ambetant zijn maar ik denk dat ge weer een puistje gaat krijgen op uw gezicht.

YVONNE: 't Is niet waar hé...! Ja, ik voel het. Hier komt het. Waarvan krijg ik dat? Eet ik misschien iets verkeerd?

BERRE: Nee, ge krijgt dat enkel als ge kwaad wordt. En dat is bijna iedere dag.

YVONNE: Speel nu maar voort. 't Is uw beurt. (als Berre een woordje vormt op het bord) SOL mag niet. Daar is van in 't begin afgesproken dat er geen muzieknoden mogen gebruikt worden.

BERRE: Maar "SOL" is geen muzieknoot.

YVONNE: Oh nee...? Do-re-mi-fa-sol, SOL..., wat is dat dan? Is dat een pepernoot misschien?

BERRE: Met "sol" bedoel ik iets anders.

YVONNE: Gebruik het dan eens in een zin. Dat kunt ge niet, hé loser.

BERRE: (plechtig) "Ik sol met u".

YVONNE: (boos) Ja, dat had ik wel gedacht dat gij met mij solt. Dat doet gij al jàren en dat ben ik beu...!

BERRE: Jamaar, zo bedoel ik het niet.

YVONNE: Wat dan? Dat ge met mijn voeten rammelt zeker? (scheurt de puntenstand in duizend stukjes) Speel maar alleen. P.A.L.J.A.S...., zoek dat maar eens op in uwe Dikke Van Dale.

BERRE: Nu gaan we 't krijgen. Wil ik eens iets zeggen? Gij kunt niet tegen uw verlies. En dan noemen ze dat een gezelschapsspel. Schoon gezelschap zijt gij.

YVONNE: Och, gij verzint altijd iets nieuw. En alles draait hier rond u en uwe onnozele piramide daar..., (scheldend) ...mislukte Toetanchamon...!

BERRE: Rond mij...? Wie wou er een mercedes kopen? Ikke niet hé. Dan heeft ne mens z'n groepsverzekering getrokken. Hij kijkt er al jaren naar uit om een kamper te kopen, maar z'n madam wou per se een nieuwe mercedes met alles erop en eraan. We hebben niet eens een fatsoenlijke garage om de mercedes in te zetten.

YVONNE: Natuurlijk niet, gij hebt na dat brandje in de garage niet eens opgeruimd.

BERRE: En waarom niet? Omdat die van de verzekering nog zouden langskomen.

YVONNE: Die van de verzekering zijn dikke paljassen. Ge hoort er niks van als ze moeten betalen.

BERRE: Mijn Opel Corsa inwisselen voor een nieuwe mercedes dat heeft me zeer

gedaan. Er stonden 300.000 km op, maar die heeft mij nooit in de steek gelaten.

YVONNE: Och Berre, iedereen lacht mij uit als ik als voorzitter van de Cactusclub arriveer op de parking met dat sardienendozeke.

BERRE: Bij die mercedes moet ge 26 knopjes indrukken alvorens hij start. Als ge ergens naartoe wilt moet ge een halfuur vroeger opstaan.

YVONNE: Ik heb maar twee knopjes en die kunt ge nog niet eens vinden...!

(Deedee komt thuis, gekleed in jas en met handtas)

DEEDEE: Kan dat hier niet wat stiller...? Ze horen u tot op straat tekeer gaan.

YVONNE: Het gaat over onze nieuwe mercedes. Uwe pa wil er niet mee rijden.

BERRE: (protesteert) Hola, dat heb ik niet gezegd, madam.

DEEDEE: Wanneer mag ik eens met de mercedes rijden?

BERRE: Nog efkes wachten.

DEEDEE: Zèg pa, ik heb al 10 jaar mijn rijbewijs.

BERRE: Uw ma al 40 jaar en ze kan nog niet rijden. Als ge wilt autorijden zult ge uwe twingo moeten pakken.

DEEDEE: Ik ben directiesecretaresse hé. Iedereen lacht mij uit als ik mijn twingo op de parking van het bedrijf parkeer.

BERRE: Wachten, zeg ik.

DEEDEE: Ge behandelt mij nog altijd als een kind, ik ben wel 30 jaar hé.

BERRE: Eerst gaat uw ma ermee leren rijden en als dan de vier wielen er nog onder staan dan komt gij aan de beurt.

DEEDEE: En ik wil een nieuwe spiegel op m'n kamer.

BERRE: Waarom? Is uwe spiegel te smal geworden?

DEEDEE: Gaan we zo beginnen, pa...!

BERRE: Ge zult uwe spiegel zelf moeten betalen.

DEEDEE: Hoe, ik ben toch uw enige dochter?

BERRE: Het geld groeit niet op onze rug. Als ge uw oude spiegel verkoopt hebt ge al de helft van het geld.

DEEDEE: Okee, ik zal hem op "Tweedehands" zetten. (tot Yvonne) En valt de nieuwe microgolf met crisp-functie mee?

YVONNE: Ik moet de handleiding nog lezen om te zien hoe dat spel werkt. (veert recht) Heeft er iemand vandaag de brievenbus al leeggemaakt?

DEEDEE: Ja ik.

YVONNE: Was het maandblad van de Cactus erbij?

DEEDEE: Nee, enkel die brief van de verzekering. Hij ligt daar op de kast.

YVONNE: Hoe kan dat? 't Is vandaag al de 12de en normaal zit dat blad op de 10de van de maand in de bus. Dat is straf.

BERRE: (leest ondertussen in stilte de brief) Nieuws over de brand in de garage. We gaan binnenkort 4.500 euro trekken van de verzekering. Maar eerst zal de verzekering een brandweerman sturen die ons gezin enkele dagen controleert op fouten die kunnen leiden tot een eventuele brand. Weigeren is geen optie, want dan zullen we helemaal niks trekken van de verzekering.

YVONNE: En wanneer komt die gast?

BERRE: Den 13de.

YVONNE: Dat is morgen al.

DEEDEE: De 13de...? Oei..., dat gaat niet goed komen.

BERRE: Gij altijd met uw bijgeloof.

DEEDEE: Gij niet, hé pa. (minachtend ad piramide) Ziet dat daar staan, 't is precies de negerhut van Oom Tom.

BERRE: Wacht maar, gij blijft niet lachen.

DEEDEE: En dan nog iets: het wc-papier is op en de keukenrol ook.

YVONNE: Onze pa moest dat gaan kopen want hij heeft het laatste stukje gebruikt en NIET genoteerd op het prikbord in de keuken.

BERRE: Ja, dat ben ik vergeten omdat ik aan mijne piramide moest werken. Maar ge kunt ondertussen een stuk behangpapier gebruiken. De zolder ligt nog vol.

DEEDEE: Behangpapier...? Terwijl daar in de garage een dikke mercedes staat...? Dat rijmt toch niet.

BERRE: Wij moesten vroeger afgevallen bladeren gebruiken.

YVONNE: (kordaat tot Berre) Ge kunt doen wat ge wilt, maar GIJ gaat dat wc-papier kopen...!

BERRE: Zorg dat ge niet ontploft, hé Yvonneke balonneke. En weet ge wat: als gij zo kwaad wordt voor zo'n niemendalleke dan kunt gij uw wc-papier zelf gaan kopen.

YVONNE: Daar denk ik nog niet aan.

DEEDEE: En ik ook niet...! (af langs de hal)

(Julien en Victorine komen binnen via keuken. Victorine heeft een kleine cactus bij)

JULIEN: Wat is 't, spanningen in het huwelijk...?

VICTORINE: (vervolgt) We horen u binnen in onze living ambras maken.

BERRE: Ge woont nu ook hier naast de deur hé.

YVONNE: En met een spelleke Scrabble hebben we altijd ambras.

VICTORINE: (tot Yvonne, ad cactus) De Peruvian Torch. Zelf gekweekt. Die krijgt ge van mij cadeau.

YVONNE: Merci Victorine.

VICTORINE: (kijkt door het raam) Uwe nieuwe mercedes blinkt nogal. Valt 'm mee?

YVONNE: Ja, maar daar staan nogal veel knopjes in. Het zal een tijdje duren eer ik weet waarvoor die allemaal dienen.

JULIEN: Onze auto is al 23 jaar oud en die bolt gelijk een nieuwe.

VICTORINE: Noemt gij dat nog een auto? Ge loopt er meer achter dan ge erin zit.

BERRE: Dat gevoel heb ik soms ook bij ons Yvonne.

VICTORINE: (vervolgt) Verleden week vlogen er zo'n vlammen uit de knalpot. De mensen naast de weg dachten dat de Derde Wereldoorlog begonnen was.

JULIEN: Och, daar rijd ik nog minstens 20 jaar mee.

BERRE: (tot Julien) En de buschauffeurs werken vandaag weer niet, nee...?

JULIEN: Nee, ik ben op de ziekenkas.

BERRE: Nog maar eens. Ge doet niks anders. (legt ondertussen Scrabble in de kast)

VICTORINE: Nu heeft onze Julien gelijk hé. Een passagier zonder kaartje heeft hem tegen zijne kop geslagen.

JULIEN: Ja, en daar wil ik van profiteren om op ziekenkas te blijven. Dat was duidelijk een geval van wrede agressie.

VICTORINE: Hij moet z'n eigen toch ook niet laten vermoorden, hé Berre.

YVONNE: (tot Julien) En wat zegt uwe baas daarvan?

JULIEN: Daar valt niet mee te praten. Verleden week moest ik bij hem komen en die vroeg waarom ik alles zo traag doe. Hij vroeg of er ook iets was wat ik rap kon? En ik antwoordde: "Ja, ik ben rap moe". En toen joeg hij me uit zijne bureau. Ze kunnen de pot op met hun bussen. Ik blijf op de ziekenkas. Dat is evengoed als congé.

(Vanaf hier zal Julien regelmatig even door het raam naar buiten kijken)

VICTORINE: (tot Yvonne) Krijgt gij nu weer een puist in uw gezicht?

YVONNE: Dat is toch wel erg hé. Wat kan ik daar aan doen?

VICTORINE: Komkommers op uw gezicht leggen.

JULIEN: Och gij met uwe groentewinkel. Yvonne is geen konijn hé.

BERRE: Nee, met al die puistjes heeft ze meer iets weg van een braille alfabet.

YVONNE: Maar mijne kop zal nog genezen, de uwe blijft heel uw leven zo. (tot Victorine) Pak ne stoel hé. Ik kan u een koffie presenteren, maar..., denk er aan, we zitten zonder wc-papier.

VICTORINE: Hoe komt dat...?

YVONNE: Mijne vent weigert nog naar de winkel te gaan om wc-papier te kopen. Dus zal er hier tot nader order geen wc-papier meer zijn. Het is kop tegen kei.

JULIEN: Ik zal er wel meebrengen van thuis.

YVONNE: Nee...! Als ge dat doet dan komt ge hier nooit meer binnen...!

JULIEN: Jamaar, en als IK naar de wc moet gaan...?

YVONNE: Plan trekken. Dat moeten wij momenteel ook doen. (tot Victorine) Komt ge eens mee naar mijne nieuwe microgolf kijken?

VICTORINE: Ook weeral nieuw? Volgens mij zitten ze hier op een berg geld.

BERRE: Onze berg geld staat hier buiten op den oprit.

(Yvonne en Victorine af naar de keuken)

BERRE: (tot Julien) Waarom kijkt gij zo dikwijls naar buiten?

JULIEN: Ik verwacht ieder moment controle van een dokter die gestuurd is door onze patron...! Sinds wij een nieuwe baas hebben is 't plezier er af. Elke keer als we ziek zijn of gaan staken krijgen we een kruisje achter onze naam.

BERRE: En gij hebt er al veel zeker?

JULIEN: (grappend) Ja, daar kunnen ze al een trui van breien. (kuiert naar de piramide) Is 'm bijna gereed? Leg me nu eens uit hoe dat spel werkt, Berre.

BERRE: Wacht, anders moet ik het zes keer uitleggen. (roept aan de keukendeur naar de dames) Kom hier eens efkes luisteren...!

YVONNE: (OFF) Wij hebben hier een onderonske.

BERRE: (luider) Yvonne, ge moet komen, NU...!

(Yvonne en Victorine komen van de keuken)

BERRE: (speecht ad piramide) Ziet gij dat daar staan...?

VICTORINE: Ik dacht dat ge schapen ging houden.

JULIEN: Victorine, Houd uw wafel.

VICTORINE: Zèèèg zeveraar...!

BERRE: (vervolgt) Wat ge hier ziet staan gaat over de “evolutietheorie van Darwin”. Charles Darwin was een specialist op het gebied van natuurlijke selectie. Hij ontleent zijn roem aan zijn theorie dat de bevolking op aarde sneller zou groeien dan de voedselvoorraad. Dus zou er een strijd komen en de beste en sterkste zouden winnen en al het eten krijgen. Hoe komt 't dat giraffen zo'n lange nek hebben? Dat is Darwin. Die bomen worden alsmaar hoger, dus de nek van de giraffen moet meegroeien.

VICTORINE: Dan zal ik de urinoir van onze Julien ook eens wat hoger moeten hangen, zodat zijne Jacobus ook wat langer wordt.

JULIEN: Ge moet dat niet in 't belachelijke trekken hé.

VICTORINE: (tot Berre) Moet er bovenop die piramide geen vlaggetje komen?

JULIEN: Of een weerhaan gelijk op een kerk?

BERRE: Waarom zetten ze een haan op een kerktoren en geen kieke, denkt ge? Omdat een kieke er al direct zou aftuimelen. Dat is allemaal Darwin.

JULIEN: Berre, gij zijt potverdekke ne slimme mens.

BERRE: Die Darwin was slimmer dan Albert Einstein.

JULIEN: Napoleon was ook ne slimme. Maar die heeft de slag in Waterloo verloren door ne zweer op z'n gat.

BERRE: Ik heb hier iets ontworpen dat de wereld zal verbazen. De naam Albert De Vogel zal binnen 100 jaar in al de geschiedenisboeken staan. Mijn kleinkinderen zullen daar fier op zijn.

VICTORINE: Welke kleinkinderen?

BERRE: Die van ons Deedee natuurlijk.

VICTORINE: (tot Yvonne) Is er al iets op komst dan?

YVONNE: Maar nee.

VICTORINE: En wat doet dat als ge onder die piramide gaat zitten?

BERRE: Ik zal één voorbeeldje geven: ik had reumatisch in m'n benen. Ik heb er een halfuur onder gezeten en weg reumatisch. Ge moet niet vragen wat voor sterke stralen deze piramide uit den hemel naar de aarde zuigt.

VICTORINE: Dan moet onze Julien daar toch ook eens gaan onder zitten want die heeft zweetvoeten, een tenniselleboog en een ingroeierende teennagel.

JULIEN: En gij met uw speen en uwe stinkende adem die naar camembert ruikt? Daar zijn er weinig zo fit als ik.

VICTORINE: (ironisch) Ja, met u kunt ge naar de Olympische Spelen gaan.

JULIEN: (klopt stevig op z'n borst) Hier se, ene brok dynamiet.

VICTORINE: Dynamiet ja, maar spijtig dat er zo'n kort lontje aan staat.

JULIEN: (ontwijkt onderwerp) Kom Berre, we gaan eens naar uwe nieuwe mercedes kijken.

VICTORINE: Heeft de verzekering al uitbetaald voor dat brandje in uw garage?

YVONNE: Nee, ze gaan eerst iemand van de brandweer sturen voor een controle. Morgen komt die al. (als Berre en Julien naar de keuken willen gaan) Niet in het tuinhuisje komen hé want daar kweek ik mijn cactussen!

(Berre en Julien af naar de keuken)

YVONNE: (fier) Vanaf nu zal ik samen met u naar elke vergadering van de Cactus rijden met de grote mercedes. Ze zullen nogal ogen trekken.

VICTORINE: Een voorzitterster gelijk gij moet met een grote auto rijden.

YVONNE: Wel, dat dacht ik ook. Maar ne vent begrijpt dat niet.

(Deedee komt van de hal met een defecte zaklamp)

DEEDEE: Dag Victorine.

VICTORINE: Dag Deedee. Hoe is 't? Ik zie u zo weinig?

DEEDEE: Veel werken hé, en ik heb een vaste vrijer nu.

VICTORINE: Ja, dat weet ik. Die heb ik hier al een paar keren zien arriveren. 't Is een schoon ventje.

DEEDEE: De Mike komt seffens.

VICTORINE: Wat voor werk doet uwe Mike?

DEEDEE: Die moet bewakingscamera's gaan plaatsen.

YVONNE: En wat scheelt er met die zaklamp?

DEEDEE: Wat denkt ge? Die marcheert weer niet hé.

YVONNE: Hoe is dat mogelijk? Dat is een splinternieuwe zaklamp. Ik heb er al nieuwe batterijen ingestoken en ze brandt nog niet. Tegenwoordig allemaal rommel dat ze verkopen op internet. Ik zal dat ding wel eens uiteen vijzen, manneke.

VICTORINE: Kan den Berre dat niet?

YVONNE: Nee, die heeft nu geen tijd met zijne piramide.

DEEDEE: Als onze pa iets in zijne kop heeft zitten, dan zit het niet in z'n kont.

VICTORINE: Bij mij thuis loopt er ook zo ene rond. Nu wilt hij dat zijne hond 's avonds naast hem in de zetel naar den tv kijkt. En ik kan dan op de mat van den hond gaan zitten.

DEEDEE: Ze mankeren allemaal wel iets.

VICTORINE: En wat mankeert uwe Mike?

DEEDEE: Die is te goedgevolvig.

VICTORINE: Van in 't begin goed opleeren. Een vent dat is gelijk een saccoche. Ze moet niet altijd rond uwe nek hangen, maar ge moet ze wel altijd bij hebben om uw rekeningen te betalen.

DEEDEE: Daar ben ik al mee bezig. (af naar de hal)

VICTORINE: Waarvoor heeft Deedee een zaklamp nodig?

YVONNE: Om in haar auto te leggen. Verleden week moest ze overuren maken en toen ze 's avonds naar huis kwam viel haar twingo in panne. En schrik natuurlijk in het pikdonker.

VICTORINE: Dat is precies al serieus tussen Deedee en die Mike?

YVONNE: Jaja, al drie maanden.

VICTORINE: Dat ze toch maar oppassen. Onze Julien en ik zijn er ook te vroeg aan begonnen. De eerste keer dat ik gebukt stond om mijn schoennestels te binden had ik al prijs. Ik kon geen kant uit.

YVONNE: Nee, een kusje hier en een kusje daar..., ge kent dat hé.

VICTORINE: Ja, en van wat kussen en wat tassen kan toch niks wassen...!

YVONNE: Hebt gij tijd? Dan gaan we eens naar mijn cactussen kijken in het tuinhuisje.

VICTORINE: Ik heb altijd tijd. (ad piramide) Het is toch maar iets vreemd zo'n piramide in de living. Is den Berre aan 't zot worden of zo?

YVONNE: Hij is met pensioen hé. Wat moet hij anders doen?

VICTORINE: Misschien kan 'm eens wc-papier gaan kopen.

YVONNE: Hij moet niet denken dat ik deze keer ga plooiën...!

(Yvonne en Victorine af naar de keuken met de nieuwe cactus. Deedee op van de hal terwijl ze op haar smartphone tokkelt)

DEEDEE: (belt met smartphone) Waar zit gij, jongen? Ge had beloofd om naar mij te komen. - - - Ah, ge zijt onderweg.

(Mike komt telefonerend van de keuken. Hij draagt steeds een bril en heeft een pakje bij)

MIKE: Ik ben er al. Dat is rap hé. En hoe gaat 't met mijn lief vogeltje? (kusje voor Deedee) Ik heb nog een verrassing bij voor u.

DEEDEE: Valentijn is toch al voorbij?

MIKE: Omdat ik u zo gere zie. (geeft pakje af) Een sexy babydolleke.

DEEDEE: (pakt liefjes z'n hand) Kom efkes mee naar mijn kamer.

MIKE: Nee, ik heb niet veel tijd want ik moet vandaag nog drie camera's gaan plaatsen.

DEEDEE: En als ik nu eens zeg dat ge MOET meekomen? Ik heb grote plannen. Gij moet voor mij eens op onze zolder kruipen.

MIKE: Daar zitten toch geen muizen want daar heb ik schrik van?

DEEDEE: Wilt ge of wilt ge niet, jongen?

MIKE: Voor mijn vogeltje doe ik alles, dat weet ge toch.

(Mike en Deedee hand in hand af naar de hal. Berre en Julien komen van de keuken)

JULIEN: Dat is een ferm machien. Zo'n mercedes dat kost al iets zeker?

BERRE: Veel te veel hé. Maar ons Yvonne wou niks anders.

JULIEN: Is uw Yvonne ook zoveel met die onnozel cactussen bezig?

BERRE: Ieder z'n hobby.

JULIEN: Ik ben die cactussen van ons Victorine kotsbeu. Allemaal cactussen..., cactussensoep, cactussengelei, cactussenzalf..., ik moet zelfs de stekels gebruiken als tandenstoker. Maar ik heb wel elke avond stekels in m'n vingers zitten. En handschoenen verdraag ik niet want daar krijg ik huiduitslag van. En dan zoek ik maar troost bij onze Blacky. Als ik fluit komt die. Dat doet ons Victorine nog niet. Maar als ZIJ roept dan moet Julienke direct alles laten vallen. Misschien was ik beter niet op ziekenkas gegaan. Op mijn bus zit ik tenminste gerust en nu is 't elke dag van "Julien, kunt gij eens efkes komen helpen...? Julien dit en Julien dat". En op den duur heeft Julien nog geen tijd meer om te ademen.

BERRE: 't Is overal hetzelfde. De vrouwen worden terug baas. Dat was in de tijd van Darwin niet waar hé...!

JULIEN: (bij de piramide) Het zou straf zijn als dat ding marcheert.

BERRE: Ge voelt u een heel ander mens als ge daar onder gaat zitten. Uw bloed begint direct te stromen naar alle uiteinden van uw lichaam. Ge voelt uw plots gelijk een jong veulen. Ge kunt ineens heel de wereld aan. Uw lichaamskrachten verdubbelen. Al wat voor komt kunt ge pakken, tien, twintig keren achtereen.

JULIEN: Gelijk Superman?

BERRE: Ja, nog erger.

JULIEN: Hebt ge al eens met uw Yvonne onder de piramide geprobeerd...?

BERRE: Oh nee, dat mag niet, want die kan in brand vliegen.

JULIEN: Waarom?

BERRE: Oh ja, als die zaadcellen ontploffen ontstaat er 20.000 volt.

JULIEN: Oei...!

BERRE: Weet jij wat dat geeft...? Uw haar staat recht omhoog en uwe kop slaat zwart uit. Voor mij is dat niet zo erg, maar voor ons Yvonne, Amaai...! Allé, zeker is dat allemaal niet, maar ik vermoed dat. En daar begint het hé. Die slimmerik van een Albert Einstein wist ook niet direct alles. Die moest eerst ook alles testen, testen en nog eens testen.

(Buurvrouw Georgette komt binnen langs de keuken. Ze heeft constant een keukenschort aan, kruljzers in haar haren en een sjaal om want ze komt steeds met de fiets)

GEORGETTE: (tot Berre) Is Yvonne niet thuis?

BERRE: Nee, die zit in hare cactuswinkel.

GEORGETTE: (ad piramide) Wat voor scharminkel hebt ge hier staan? Dat is precies een raket.

BERRE: Dat is iets waarmee ik rijk ga worden. Nog 10 jaar en elke Belg heeft dat in zijn living staan. Ga maar eens op die stoel zitten onder de piramide.

GEORGETTE: (wantrouwig) Neenee, gij gaat mij niet naar de maan schieten hé.

JULIEN: Daar zoudt gij het nochtans kunnen gewoon worden.

GEORGETTE: Op uw gemak gij, hé Julien Sap...! (tot Berre) En Amaai, nog een nieuwe mercedes ook. Nu kunt ge zien waar het geld zit.

BERRE: Parkeer uwe velo niet te dicht tegen onze mercedes hé.

(Georgette heeft een tic nerveux. Ze inspecteert steeds de kleren van de aanwezigen op stofpluisjes en ze verwijdert die door haar wijsvinger nat te maken en die meteen op het pluisje te drukken zodat het pluisje aan haar wijsvinger blijft plakken om het dan te laten verdwijnen op de grond)

BERRE: Gaat gij weer "madam Swiffer spelen...?"

GEORGETTE: Ik kan niet verdragen dat er pluiskes op iemands kleren hangen.

BERRE: En dat moet eens gedaan zijn met uwe zwarte kater die elke dag in onze hof komt kakken. Soms komt hij zelfs tot in ons veranda. Als er iets met onze parkiet gebeurt dan heeft uwe kater zijne laatste keutel gescheten. Ik verwittig u maar...!

GEORGETTE: Onze Leon zoekt genegenheid bij uwe parkiet.

BERRE: Uwe Leon moet onze parkiet gerust laten.

JULIEN: (vervolgt) Uwe Leon komt onze Blacky ook altijd plagen. Vroeg of laat zal die wel eens verdwijnen als onze Blacky hem te pakken krijgt.

GEORGETTE: Dan zal ik u eens aanklagen bij GAIA.

JULIEN: Dat gaat nooit kunnen bewijzen.

GEORGETTE: Jawel, want onze Leon heeft een chip in zijne nek zitten.

JULIEN: We slachten uwe kater en we eten hem op en zijne chip gooien we in 't kanaal en van zijne pels maken we een wintermuts. Koop een hond gelijk ik. Daar hebt ge tenminste vriendschap van.

GEORGETTE: Ja, overal haar en dikke keutels in den hof. En 's nachts de mensen

wakker houden met zijn geblaf.

JULIEN: Hij luistert tenminste als ik roep en ons Victorine niet. (als hij tegen het raam naar buiten roept) Is 't niet waar, Blacky? (hond blaft op de achtergrond) Hij antwoordt al.

GEORGETTE: Zorg maar dat hij van onze Leon blijft of ik doe u een proces aan...! (gaat er vandoor langs de keuken)

JULIEN: Misschien kunnen wij de piramide eens testen met Georgette?

BERRE: Hoe gaat gij die zover krijgen?

JULIEN: We doen iets in haar koffie en hopla.

BERRE: Nee, dat is onbegonnen werk. Dat gaat niet lukken. Die Georgette haat venten. Dat is hetzelfde als de Noordpool ontgooien.

(Mike komt van de hal)

BERRE: (streng) Kom eens hier, gij...!

MIKE: Waarom?

BERRE: Wat deed gij daar daarboven...?

MIKE: Samen met Deedee naar haar fotoalbum kijken.

BERRE: Toch niet te dicht bijeen, neem ik aan?

MIKE: Neenee.

JULIEN: Hebt ge haar bed al eens getest?

MIKE: Ja, dat is ne goeie matras hé.

BERRE: Gij moet nog niet op dat bed gaan zitten en zeker niet liggen, verstaan...!

MIKE: Ja, meneer De Vogel.

BERRE: En na drie maanden moogt ge "Berre" zeggen tegen mij.

MIKE: Hoe is 't met de piramide, Berre? Hebt ge 'm al eens getest?

BERRE: Ja. Wilt gij ook eens testen?

MIKE: Nee, ik heb nu geen tijd.

JULIEN: Wat doen uw ouders?

MIKE: Die zijn met pensioen.

JULIEN: Gij woont daar ergens tegen het kanaal zeker, in die grote villa met 3 hectare bos aan?

MIKE: Ja.

JULIEN: En hebt gij nog broers of zussen?

MIKE: Ja, een zus en die heet "Merel".

JULIEN: Die kan goed fluiten zeker?

MIKE: Ja, die heeft op jonge leeftijd eens een fluitje ingeslikt en elke keer als ze een wind liet blies ze de Brabançonne.

JULIEN: Ik heb ook een zus met een rare naam. Ze heet "Lada". Ze leeft van 't OCMW en mankeert steevast iets. Ze is pas geopereerd aan haar koppeling, haar koplampen werken niet en sinds gisteren is ook haar uitlaat geblokkeerd. Ja, zij heeft een grote revisie nodig.

MIKE: (wil er vandoor gaan) Tot morgen.

BERRE: Hoe? Komt ge morgen al terug?

MIKE: Ja, Deedee wilt dat toch.

BERRE: Niet elke dag kermis hier hé.

MIKE: Als ik hier passeer dan spring ik eens rap binnen hé.

JULIEN: Spring maar niet te ver.

MIKE: (met geforceerd lachje) Haha. (gaat er vandoor via de keuken)

JULIEN: (voelt aan z'n buik) Nu moet ik efkes naar huis. Ik heb gisteren mosselen gegeten en die zijn aan 't werken.

BERRE: Ga hier toch rap naar de wc.

JULIEN: Jamaar, ge hebt geen wc-papier, zegt Yvonne.

BERRE: Wacht eens efkes. (haalt een sigarenkistje uit het dressoir, haalt er een rolletje wc-papier uit en scheurt er de laatste velletjes af)

JULIEN: Is dat alles?

BERRE: Dat is 't enige wat ik nog heb. Maar mondje toe tegen ons Yvonne hé.

(Net als Julien naar de hal wil gaan komen Victorine en Yvonne van de keuken. Julien stopt z'n velletjes snel in z'n broekzak)

YVONNE: (tot Julien) Héla, waar gaat gij naartoe...?

JULIEN: Ik ga mijne rug uitschudden op de wc. Waarom?

YVONNE: Gij weet toch dat er geen wc-papier is?

JULIEN: Jaja, dat weet ik.

YVONNE: Hoe gaat gij dat dan oplossen...?

JULIEN: (aarzelend) Wel euh...

VICTORINE: Julien, ik zie aan uw ogen dat ge liegt. Wat zit er in uw broekzak?

JULIEN: (bekent) Ja, ik heb nog ergens iets gevonden, daar kom ik mee toe. (toont)

YVONNE: Vanwaar komt dat?

JULIEN: Wel euh...,

VICTORINE: (streng) Julien, antwoord...!

JULIEN: (verzint) Dat plakte nog onder mijne schoen.

VICTORINE: Ge liegt...!

YVONNE: Kom, afgeven...! Nu direct...!

JULIEN: (geeft de velletjes af) Dan moet ik direct naar huis want 't is dringend. Mijn mosselen zitten al bij den uitgang. (af langs de keuken)

VICTORINE: Al sjans dat wij hiernaast wonen.

YVONNE: (dreigend tot Berre) En gij zijt met mij nog niet aan de nieuwe patatten, hé kameraad...! Hebt gij nog ergens wc-papier verstopt...?

VICTORINE: (tot Berre) Rijd dan toch efkes naar den Aldi een pak wc-papier kopen.

BERRE: (kordaat) Niks van...! (gaat richting piramide)

YVONNE: Wat gaat gij doen?

BERRE: Ik ga efkes onder mijne piramide zitten, daar heb ik geen gezaag aan mijn oren...! (schuift het voorste doek dicht en hangt er een plakkaat tegen met "NIET STOREN" en gaat vervolgens onder z'n piramide zitten)

TWEEDE BEDRIJF

(Volgende dag)

(Berre en Julien pakken de maat van de piramide met een meter. Ergens staat een volle wasmand en er ligt een zaklamp op het dressoir)

JULIEN: Is Yvonne niet thuis?

BERRE: Nee, die is naar de winkel met uw Victorine.

JULIEN: Stel dat ge kunt vliegen gelijk een vogel als ge een halfuur onder de piramide gaat zitten. Ik zou m'n gangen nogal gaan. Ge kunt over de wasdraad van Georgette vliegen en ge kunt dan uw darmen leegmaken op hare witte was. Maar dan moeten we nog een vliegbrevet aanvragen, hé Berre.

BERRE: Ik heb m'n vliegbrevet al héél vroeg behaald. Ik had het nog maar just en ik ging al van de grond, in de rups op de kermis. Toen het dekzeil openging vroeg die meneer naar mijne jeton, maar dat zat in mijn broek en die was naar het karretje achter ons gevlogen. Daar heb ik toch toeren uitgehaald. En gij...?

JULIEN: Ik ben gestart met een helikopter. Veel lawaai en recht omhoog hé. Ons Victorine heeft nogal moeten sleuren aan die hendel om recht te blijven. Met ons Victorine is tegenwoordig geen rechte voor meer te ploegen. Elke dag doe ik in haar ogen wel iets verkeerd.

BERRE: Ge moet een vrouw weten aan te pakken. Als ons Yvonne kwaad is dan zeg ik bijvoorbeeld: "Maar Yvonneke m'n bobonneke, m'n lief zonneke, m'n schoon japonneke". Op een wip is die zo tam als een lammeke.

JULIEN: En wat moet ik dan tegen ons Victorine zeggen? "Victorine, duik het bed maar in, dan span ik mijn hengst nog eens in".

BERRE: Kom, ik moet die wasmand nog naar boven doen. Kunt gij ondertussen de vogelkooi van de parkiet uitkuisen in de berging?

(Julien af naar de berging. Berre met wasmand af naar de hal. Georgette stiekem op via de keuken. Ze inspecteert de piramide. Ze hoort geluid aan deur hal, verschuilt zich stiekem in de piramide en schuift doek aan de voorkant dicht. Berre komt van de hal)

JULIEN: (steekt z'n hoofd naar binnen, dan tot Berre) Daar ligt kak tussen. Wat moet ik ermee doen?

BERRE: Buiten op de mesthoop gooien.

(Deedee op van de hal, gekleed in jas)

BERRE: Waar gaat gij naartoe?

DEEDEE: Er komt helemaal geen reactie op mijne spiegel en ik heb de prijs al flink laten zakken. Ik moet die toch niet gratis weggeven?

BERRE: Wat gaat ge er dan mee doen?

DEEDEE: Naar het containerpark brengen.

BERRE: Dat kost ook geld want daar betaalt ge per kilo.

DEEDEE: Dan zal ik die spiegel eens rap naar een Kringwinkel doen dan kost het niks

JULIEN: (op van de berging, dan tot Deedee) Geen goesting om eens efkes onder onze piramide gaan te zitten?

DEEDEE: Nee, ik geloof niet in die spirituele truut. (af langs de berging)

BERRE: (monstert fier z'n piramide) Het zit allemaal zo simpel ineem en het gaat ons een massa geld opbrengen. Ik ben de hoofdmanager en gij zijt CEO van de sectie "verkoop". En we gaan de winst delen hé.

JULIEN: Ze gaan het geld hier nog naar binnen kappen met de kruiwagen.

BERRE: Kom, we moeten de achterkant nog opmeten.

(Terwijl Berre en Julien aan de achterkant staan komt Georgette langs de voorkant van onder de piramide vandaan en gaat er dan stiekem vandoor langs de keuken. De heren hebben haar niet gemerkt)

BERRE: De maten kloppen niet.

JULIEN: Dat is normaal, hé Berre, daar is een stuk van uwe meter.

BERRE: Dat verschil gaat toch niemand merken.

JULIEN: Gaat gij de vogelkooi eens controleren of ze proper is?

(Berre en Julien af naar de berging. Yvonne en Victorine komen van de keuken, gekleed in jas. Yvonne hangt haar jas in de hal)

VICTORINE: Amaai, die mercedes dat is nogal een machien zèg. Maar ge had wel veel plaats nodig op de parking van den Aldi, hé Yvonne. En hij stond wel niet tussen de witte strepen hé. Hebt ge die venten horen claxonneren? Ik kreeg nogal ne kop. Het zweet liep over mijne rug. En ik denk dat ge die Mazda naast ons ook een ietsiepietsie geraakt hebt.

YVONNE: Niks van zeggen tegen Berre hé want dan gaat hij weeral een zaag spannen.

VICTORINE: Ik kan zwijgen als een dood konijn.

(Berre en Julien komen van de berging)

BERRE: (tot de dames) En alles gevonden in den Aldi?

VICTORINE: Ja, uw Yvonne heeft 10 kilo komkommers gekocht.

BERRE: Komkommers...? Ik lust geen komkommers.

YVONNE: Niet voor u. Voor MIJ...!

BERRE: Hebt ge ook wc-papier gekocht?

YVONNE: Oh nee.

BERRE: Gij moet niks anders doen dan een uur of twee onder de piramide gaan zitten en al uw puistjes zijn weg.

VICTORINE: Dan moet onze Julien dat ook eens doen want die heeft ook een puist op z'n kont...!

BERRE: (tot Yvonne) Wat gaat gij met al die komkommers doen?

YVONNE: In schijfjes snijden en op mijn gezicht leggen, 's avonds voor ik ga slapen.

BERRE: Ik wil 's morgens NIET naar komkommer stinken hé...!

YVONNE: Gij aan uwe kant en ik aan mijne kant van 't bed.

BERRE: Ja, ik ken dat, in 't slaap vallen en heel het bed ligt vol komkommer. Ge schuift niet naar mijne kant in 't bed, hé madam.

YVONNE: 't Was beter dat gij wat meer naar mijne kant schoof, maar daar komt de

laatste weken ook niet veel meer van in huis.

VICTORINE: Dat is toch niet normaal op uwe leeftijd, hé Berre.

BERRE: Dat is wèl normaal, omdat ik met mijn gedachten veel bij mijne piramide zit.

YVONNE: Zat het maandblad van de Cactus vandaag in de brievenbus?

BERRE: Nee, noppes.

YVONNE: Dan zal ik eens direct gaan bellen. (met smartphone in de hand af naar berging)

JULIEN: (tot Berre) Schudt morgenvroeg eerst uwe pyjama maar leeg voor dat ge uw broek aantrekt, de komkommers zullen er wel uitvallen.

YVONNE: (op van de berging) Ze zeggen dat het maandblad eergisteren al is verstuurd, dus dat moest vandaag zeker in de brievenbus zitten. Dat is straf. Dat is nog nooit gebeurd.

BERRE: Is dat maandblad zo speciaal?

YVONNE: Ja, er staat deze keer een artikel met een foto van mij in.

JULIEN: Die foto is dat mee of zonder komkommers?

VICTORINE: (geeft hem een por) Julien, houd uwe teut...!

YVONNE: (tot Berre) Is die gast van de brandweer al geweest?

BERRE: Nee, niet gezien.

(Deedee komt thuis via de keuken)

DEEDEE: Hoe komt die bluts in onze nieuwe mercedes...?

BERRE: (met veel interesse) Wat hoor ik daar, Yvonne...?

YVONNE: (verzint) Dat was een Roemeen die naast ons geparkeerd stond. Die heeft tegen onze mercedes getutst.

BERRE: En zijn de papieren voor de verzekering in orde?

YVONNE: Die mens wou het onderling regelen.

BERRE: Hij heeft u dus betaald?

YVONNE: Nee, hij ging het geld afhalen en toen is die niet meer teruggekomen.

DEEDEE: Allè ma, dat doet ge toch niet met een splinternieuwe mercedes.

BERRE: (tot Yvonne) Ge hebt zijn nummerplaat toch genoteerd?

YVONNE: Nee, maar hij wel de onze.

JULIEN: Bel de politie, Berre.

YVONNE: (belet het hem) Nee, niet doen want Roemenen zijn arme mensen.

BERRE: En onze mercedes dan...?

VICTORINE: Laten herstellen.

JULIEN: Ge hebt toch een omnium?

BERRE: Ja, eigenlijk wel..., maar eigenlijk ook niet...!

YVONNE: Hoe kan dat...?

BERRE: Ik moest nog gaan ondertekenen bij de verzekering, maar door die piramide ben ik dat rats vergeten.

YVONNE: Uwe piramide komt m'n strot uit, weet ge dat...!

BERRE: En gij moet eens leren rijden met een auto. We komen van een Opel Corsa. Gij kent de afmetingen van deze grote auto niet.

DEEDEE: Wanneer mag ik eens met de mercedes een toerke doen?

BERRE: Kunt gij dat wel? Gij zijt gewoon van met een twingo te rijden. Dat verschilt gelijk een velo met een tractor.

DEEDEE: Ik mag hier nooit iets van u.

BERRE: Gaat gij ook nog beginnen zagen, kleine drol?

DEEDEE: Wacht maar tot ik de Lotto win, dan koop ik een Jaguar.

BERRE: 't Is goed dat ge kunt dromen. Dat houdt een mens levendig.

DEEDEE: (toont haar middelvinger) Kruipt gij maar onder uwe tentje daar. (af naar de hal)

BERRE: (roept haar terug bij de deur) Deedee, kom naar hier...! (geen reactie) Niks heb ik hier nog te zeggen.

VICTORINE: Dat is de reden waarom wij niet aan kinderen begonnen zijn.

(De deurbel rinkelt. Berre laat brandweerman Cois binnen. Hij draagt een werktas en een schaftzak. Z'n schaftzak zal constant in de woonkamer blijven. Cois heeft steeds een walkie-talkie in z'n binnenzak zitten)

COIS: Goeiedag allemaal, ik ben de Cois van den brandweer sectie "Preventie". Hier is een brandje geweest, heb ik gehoord?

YVONNE: Ja, dat klopt. In de garage.

COIS: Wij doen een steekproef opgelegd door de raad van Nationale brandveiligheid. Ik ga de volgende dagen heel uw huis controleren op brandveiligheid, de kelder, de zolder, de garage, enzovoort. Ik maak een goede doorlichting zodat uw verzekering een uitspraak kan doen in uw dossier.

YVONNE: Hoelang gaat dat spelleke duren?

COIS: Ik laat me niet afjagen, hé madam. Ge moet mij maar laten doen. Niemand moet mij helpen, ik doe alles alleen. En achteraf zal ik de inwoners inlichten op dingen die ze verkeerd doen om brand te weren. Maar om te beginnen: géén kaarsen aansteken, onder het koken bij het vuur blijven, niet roken binnen...

VICTORINE: (onderbreekt) Gehoord, Julien? Gedaan met binnen te roken.

COIS: (vervolgt) ...geen voorwerpen leggen op de brander van de chauffage, met Kerst niet te veel lichtjes in de kerstboom hangen, geen vuurwerk maken, 's avonds den televisie uitzetten en niet in standby-modus, geen gsm's opladen als ge gaat slapen, geen batterijen opladen als ge gaat slapen...

BERRE: We mogen toch nog gaan slapen?

COIS: Natuurlijk.

JULIEN: Maar niet te dicht bijeen zodat er geen kortsluiting is want dat geeft 20.000 volt.

COIS: Is meneer electricien?

JULIEN: Nee, buschauffeur.

COIS: En waarvoor dient die piramide daar, als ik vragen mag? Dat heb ik nog nooit zien staan bij mensen in de living.

YVONNE: Als ge eens gere met de tent op reis gaat, daar staat er eentje die ge gratis kunt krijgen. Kom Victorine.

(Yvonne en Victorine af naar de berging)

COIS: (tot Berre) Was dat uw vrouw, meneer?

BERRE: Wat denkt ge?

COIS: Ja dus. Dat dacht ik al. En wat zijn de plannen met die tent, meneer?

BERRE: Dat is geen tent, dat is een piramide. Die piramide is hetgeen wat Charles Darwin bedoelde met de evolutietheorie.

COIS: Die Charel Darwin ken ik. Heeft die eens niet gewonnen met The Voice van

Vlaanderen?

BERRE: Nee, dat moet iemand anders zijn. Ik wil maar zeggen dat ge uw toekomst kunt wijzigen met die piramide.

COIS: Dat niemand al op dat idee is gekomen, is wel héél straf.

BERRE: Alle uitvindingen zijn per toeval gekomen. Bijvoorbeeld, het wiel. Hoe is dat uitgevonden? Eerst had men een vierkant wiel. Maar elke keer dat dat ronddraaide beet die gast een stukje van z'n tong. En toen hij het wiel "rond" maakte was dat opgelost.

JULIEN: (vervolgt) De uitvinding van een bh voor vrouwen. Dat was eerst gewoon ne jute zak, op de rug vastgemaakt met een elastiek. Tot er iemand z'n elastiek loste en hare vent een slag kreeg in zijn gezicht. Toen heeft men aan de achterkant een haakje gemaakt aan de sluiting. En vooraan zagen ze dat er twee van die dingen hingen, dus in plaats van één grote zak heeft men twee kleine zakjes gemaakt en klaar was kees.

COIS: (ad piramide) Moet die constructie boven niet dicht?

JULIEN: Waarom? Denkt ge dat het gaat regenen?

BERRE: Nee, dat mag niet dicht. De stralen komen van boven en moeten tot op de persoon op de stoel geraken.

COIS: Mag ik er eens gaan onder zitten? (gaat op de stoel zitten) Oei, ik voel het precies al.

JULIEN: Waar?

COIS: Aan mijn waterleiding. Ik moet mijn patatten gaan afgieten.

BERRE: Die deur daar en dan onder de trap.

COIS: Ik zal het wel kunnen vinden, meneer.

JULIEN: 't Is te hopen want op onze leeftijd moet een mens soms al wat langer zoeken.

COIS: (met gefronste wenkbrauwen) Jaja. (af naar de hal)

BERRE: Kom Julien, we gaan eens naar die bluts in de mercedes kijken.

(Berre en Julien af langs de keuken. Yvonne en Victorine komen van de berging met een kleine cactus)

VICTORINE: Ik kon het niet laten. Elke keer als er een cactus te koop staat dan neem ik er ene mee.

YVONNE: En wat zegt Julien daarvan?

VICTORINE: Onze Julien ziet z'n hond liever dan mij en daar hou ik niet van. En daar scheelt nog meer aan onze Julien. Op seksgebied is die niet zo denderend. Zijn soldaat laat hem soms in de steek. Een goeie soldaat moet regelmatig in "geef acht" staan. Misschien moet ik maar eens bellen naar de dienst "Erectiestoornissen".

YVONNE: Daar zijn toch van die blauw pillekes voor.

VICTORINE: Zwijg me daarvan. Die heeft hij eens ene keer ingepakt. Daar stond duidelijk op de bijsluiter vermeld: één pilleke op 24 uur. Wat doet meneer? De lompe kloot pakt er 24 op één uur. Toen heeft het bed gerammeld hé. Geen enkel broek paste hem nog. Ik was er zelfs niet meer gerust in toen hij naar onze Blacky ging. Ik heb 'm heel de dag in de gaten moeten houden.

YVONNE: Zo erg is 't hier nog niet gesteld.

VICTORINE: En tegenwoordig heeft onze Julien regelmatig last van krampen in z'n benen.

YVONNE: Tekort aan zouten.

VICTORINE: Dat is straf, als hij frieten eet dan kapt hij er een halve pot zout op. Ik moet al zien wat ik doe, want als hij krampen krijgt dan ligt 'm bijna in de knoop. Ik denk dat z'n knieën versleten zijn van gas te geven met zijn autobus.

YVONNE: Onze Berre vroeg gisteravond of ik hem soms eens "Darwin" wilde noemen.

VICTORINE: Die Darwin gaat Berre nog helemaal zot maken.

YVONNE: Oh, ik haat die Darwin zo hé, dat heeft gene naam.

VICTORINE: Dat is nog niks, onze Julien noemt mij soms Blacky onder het vrijen en dan trekt hij aan m'n haar en dan moet ik blaffen gelijk een hond. Waar gaat dat eindigen...? Binnenkort steken ze mij nog in een dierenasiel.

(Deedee op van de hal)

DEEDEE: (inspecteert de zaklamp die op het dressoir ligt) Is mijn zaklamp nog niet gerepareerd, ma?

YVONNE: Nee, maar dat komt wel in orde.

DEEDEE: Zijt ge zeker?

YVONNE: Ja, maar 't is moeilijker dan ik dacht.

DEEDEE: Ik reken op u hé.

YVONNE: Okee schattenbol.

(Deedee legt de zaklamp terug op het dressoir en dan af naar de hal)

VICTORINE: Deedee is toch een lief ding hé. Ik wou dat ik ook zo'n dochter had. Het is als een zonneke dat door het huis fladdert. Soms mis ik het moederschap wel. (met elleboogstootje, ad piramide) Willen wij er eens onder gaan zitten?

YVONNE: Maar dat ding werkt niet.

VICTORINE: Ik ga toch eens proberen. (gaat op de stoel onder de piramide zitten)

YVONNE: Voelt ge iets?

VICTORINE: Nee. Daar gebeurt helemaal niks. Misschien slechte ontvangst. Steekt de pries wel in? (veert recht) We zullen die venten eens foppen. (legt stiekem de kleine cactus op de stoel onder de piramide) En dat is er ene met heel veel stekels hé. (legt haar zakdoek over de kleine cactus) Ze zullen nu wel voelen dat ze onder de piramide gezeten hebben.

COIS: (komt van de hal, dan tot Yvonne) Weet madam al dat het wc-papier op is?

YVONNE: Ja dat weet ik.

COIS: Okee, dan zullen we eens een beetje gaan voortdoen. (af naar de berging)

VICTORINE: Die pompier is precies ook ne rare hé.

YVONNE: Och, welke vent is niet raar?

VICTORINE: Ja, ze mankeren allemaal iets.

YVONNE: Goed. Nu efkes verder doen aan het serieuze werk. Heeft elk lid van de Cactus het lidgeld al betaald voor dit jaar?

VICTORINE: Dan moeten we de ledenlijst eens overlopen.

YVONNE: (haalt formulieren uit het dressoir) Ik begrijp niet dat het maandblad van de Cactus nog niet is toegekomen.

VICTORINE: Ik heb het mijne al van gisteren in m'n bus. Schoon artikel en een schone foto van u ernaast. Daar gaat ge zeker positieve reacties op krijgen.

YVONNE: Als het in de bus zit dan ga ik het inkaderen en hier op de kast zetten. Kom

we gaan al een kader zoeken en daarna gaan wij een goei koffieke drinken in de veranda.

(De dames laten de ledenlijst achter op tafel. Ze verdwijnen langs de berging. Berre en Julien op van de keuken met een pakje bloem)

BERRE: Die mercedes is 14 dagen oud. Verstaat jij dat? Madam de voorzitter van de Cactusclub wou een goeie auto die iets uitstraalde. Ze moeten van ver kunnen zien dat zij de voorzitter is. Daar gaat mijne kamper waarmee ik heel Europa wou rondreizen na mijn pensioen.

JULIEN: De vrouwen spelen overal de baas.

BERRE: En weet jij waarom? Darwin zegt dat elke vrouw een gevaarlijk wapen heeft. Dan mag die vrouw nog zo lelijk zijn als de straat, ze heeft een wapen en de mannen trappen erin.

JULIEN: Ons Victorine heeft geen wapen.

BERRE: Maar dat kan niet.

JULIEN: Misschien heeft ze dat onder ons bed verstopt, maar daar weet ik niks van.

BERRE: Nee, het wapen ligt niet ONDER het bed, het ligt IN het bed...! Te wachten tot er een nieuwsgierige jager aankomt en dan snap...! Gevangen...! Gelijk een vleesetende plant die vliegen lokt. Uw Victorine heeft toch ook... (fluistert in het oor van Julien).

JULIEN: Jaja, dat heeft ons Victorine ook. Maar dat heb ik al héél lang niet meer gezien.

BERRE: Hoe komt dat...?

JULIEN: Omdat ze haar eigen altijd omdraait als ze andere kleren aantrekt.

BERRE: En in 't bed voelt jij niks, nee?

JULIEN: Nee, ik werk niet gere op den tas. Ik was eens in den donkere achter mijne hamer aan 't zoeken in 't bergkot en ik zat plots met mijn vingers in een mussenklem. Mijne wijsvinger ziet er nog blauw van. Ik kan zelfs bijna niet meer in mijn oor peuteren. Ik hou voorts mijn handen thuis in den donkere.

BERRE: Maar de tijden gaan veranderen. Wacht maar tot we veel geld gaan verdienen met onze piramide. Ik heb al een annonce in de gazet laten zetten. Eén sessie onder de piramide zal 50 euro kosten. Ik zal snel rijk zijn.

JULIEN: (verbetert) WIJ zullen snel rijk zijn, hé Berre.

BERRE: Jaja, natuurlijk. Wilt gij de piramide eens testen?

JULIEN: Wat gaat ge met die patattenbloem doen?

BERRE: Die dient om nog meer aardstralen aan te trekken, naar 't schijnt. (strooit enkel wolkjes bloem over de stoel onder de piramide) En we moeten de proefkonijnen telkens een vragenlijst laten invullen voor de karakteristieken.

JULIEN: Daar zal ik wel voor zorgen.

BERRE: Ga nu maar rustig op die stoel zitten en ontspan u.

(Julien zet zich op de stoel maar veert al meteen weer recht met een pijnlijke grimas)

BERRE: Voelt ge al iets...?

JULIEN: Ja, ik voel iets?

BERRE: Waar?

JULIEN: Tussen mijn benen.

BERRE: (met lachje) Oei, gaat de vogel fladderen...?

JULIEN: Nee. Het begint te steken aan mijne chappement. (verwijdert de zakdoek en stuit op de kleine cactus) Wat doet die cactus hier op die stoel...?

BERRE: Dat hebben die vrouwen gedaan. Die zijn ons aan 't saboteren...!

JULIEN: En nu...? M'n broek zit vol stekels. En een beetje dieper ook. Ik kan bijna niet meer stappen. Kunt gij die stekels eruit halen, Berre?

BERRE: Hier op tafel?

JULIEN: Dat is al eender, maar ik wil er vanaf.

BERRE: En als er iemand binnenkomt?

JULIEN: Wie kan er binnenkomen?

BERRE: Maar uw broek aanhouden hé. Okee, leg u maar op tafel met uw benen open.

(Berre haalt een pincet uit het dressoir. Julien legt zich ondertussen op z'n rug op tafel met z'n opgetrokken benen open)

JULIEN: Dat doet geen deugd hé. Precies dat ik Parijs-Roubaix aan 't rijden ben op een trotinet...! Elke keer als ik me beweeg dan steekt het ergens.

(Berre loert van dichtbij naar Julien z'n kruis. Hij wil de zaklamp gebruiken, maar die brandt niet. Plots sluit Julien z'n benen, Berre zit er met z'n kop tussen)

BERRE: (in benarde situatie) Wat doet gij nu...?

JULIEN: (met pijnlijke grimas) Ooooh, ik krijg krampen in m'n benen...!

BERRE: Doe uw benen open, ik zit er mijne kop tussen...!

JULIEN: Dat gaat niet...!

(Georgette komt binnen van keuken en merkt Berre in een genante situatie)

GEORGETTE: (verbaasd) Ooooh..., wat zijt gij daar aan 't doen...?

BERRE: Ik wil iets uit z'n broek halen, maar 't lukt niet.

GEORGETTE: (perplex) Oh..., schandalig...! En dat hier midden in den dag en dan nog op de tafel...! (als Julien z'n greep lost) Ge moest verlegen zijn...!

BERRE: Het is niet wat ge denkt, Georgette.

GEORGETTE: Oh nee? Het was er nochtans wel héél dichtbij.

JULIEN: Nu moet ik eerst naar de wc.

BERRE: Daar is geen wc-papier hé.

JULIEN: (in lichte paniek) Jammaar, hoe moet ik dan...?

BERRE: Hier ligt nog een stuk papier op tafel, pak dat maar mee.

JULIEN: Ja, dat is beter dan niks. (pakt de ledenlijst mee)

BERRE: Wacht, ik zal meegaan dan kan ik daar nog eens proberen met mijn pincet.

GEORGETTE: Wat gaat gij met dat pincet doen?

BERRE: Ik durf die dingen niet aanraken met mijn handen want dan hang ik vol. (samen met Julien af naar de hal)

GEORGETTE: (bij zichzelf) Dat moet ik tegen Yvonne vertellen...!

(Yvonne en Victorine komen van de berging)

GEORGETTE: (opgewonden) Wilt ge nu eens iets weten...? Nu heb ik wat gezien hier op de tafel. Uw venten..., de ene zat met zijn benen open en de andere zat er met zijne kop tussen. Het zijn twee vuile seksmaniakken...!

VICTORINE: Onze Julien, een seksmaniak? Dat is 't eerste wat ik hoor. Dat geloof ik niet.

GEORGETTE: Ge zult wel moeten want ze hadden het daarnet over seks. Ik heb woordje "sexy" duidelijk gehoord. En ze gaan uw cactussen op de mesthoop gooien en ze gaan dealen, dat heb ik ook duidelijk gehoord. Uw venten zitten in de drugs...!

YVONNE: Onze Berre aan de drugs? Nee, daar is 'm te lomp voor.

VICTORINE: (ontdekt wit poeder bij de piramide) Yvonne, Georgette heeft gelijk. Die venten zijn iets aan 't uitsteken achter onze rug...!

GEORGETTE: De Mike zal er ook wel tussen zitten want die kwam hier gisteren aan met een pakje onder z'n arm. Ik denk dat die de drugs levert.

YVONNE: Zit dat hier zo...? Dan moeten we de Mike eens op de rooster leggen.

COIS: (roept aan de keukendeur tot Yvonne) Kan madam eens efkes komen? Ik moet u iets uitleggen.

YVONNE: Wat zal die weer weten? (af naar de keuken)

GEORGETTE: Waarom loopt die vreemde vent hier rond?

VICTORINE: Dat is iemand van de brandweer die inspectie komt doen.

GEORGETTE: Zouden ze hier niet beter de politie laten komen in plaats van de brandweer?

(Berre en Julien komen van de hal)

BERRE: Dat is ook weeral gebeurd. (stopt het pincet terug in het dressoir)

VICTORINE: Gij ziet zo bleek, Julien?

JULIEN: Ik voel me nu al heel wat beter. Als dat erin gaat doet het zeer, maar eruit is nog vele erger.

BERRE: Ge kunt zoiets toch niet laten zitten.

GEORGETTE: Waar hebt ge 't gelaten?

BERRE: Wat...?

GEORGETTE: Ahwel, dat ge eruit getrokken hebt?

JULIEN: We hebben het doorgechast in de wc.

VICTORINE: (plagend) Ik ben mijne klein cactus kwijt. Heeft iemand die zien liggen?

GEORGETTE: (begint weer de kleren van Berre te ontstoffen met een vinger) Hoe komen al die pluiskes toch op uw kleren?

JULIEN: Wij staan onder stoom en dat trekt rondvliegende pluiskes aan.

GEORGETTE: Dan moet ge op tijd en stond wat stoom aflaten.

BERRE: Ik laat stoom af wanneer IK wil en niet wanneer GIJ wilt.

VICTORINE: Onze Julien laat soms ook stoom af, maar dan is 't langs achter. Onze Blacky verschiet zich altijd te pletter. Een atoombom heeft er niks tegen. Ge moet die z'n onderbreken maar eens bekijken. Dat is elke dag een landkaart dat ik te zien krijg. En die stank..., nog erger dan een beerton die door uw huis rijdt.

JULIEN: Moet ik ook beginnen over uw gesnurk, madam? Ge maakt 's nachts meer lawaai dan mijn kettingzaag.

VICTORINE: Och zagevent. (af naar de keuken)

BERRE: (vriendelijk tot Georgette) Wilt gij eens niet onder de piramide gaan zitten?
 GEORGETTE: Ikke? Nee, dat vertrouw ik niet.
 BERRE: Bangeriken krijgen ook slaag. De piramide kan zelfs uw toekomst voorspellen.
 GEORGETTE: Oh ja? Ook of ik ooit de Lotto ga winnen?
 JULIEN: Natuurlijk.
 BERRE: Ons Deedee speelt ook op de Lotto, maar ze durft niet onder de piramide gaan zitten. Dan zal ze de grote pot nooit winnen.
 GEORGETTE: Ik zal er nog eens een nacht over slapen.
 BERRE: Volgens Darwin komt uw echte aard boven als ge efkes onder de piramide gaat zitten.
 JULIEN: Dat lukt niet bij Georgette met die krulijzers want die stoten de stralen af.
 GEORGETTE: Morgen doe ik m'n krulijzers uit en dan kan ik eens proberen misschien.
 BERRE: Kunt gij geen wc-papier meebrengen als ge nog eens komt?
 GEORGETTE: Niks van. (af langs de keuken)
 BERRE: (strijdvaardig) Die gaat iets meemaken als die onder de piramide gaat zitten.

(Deedee op van de hal)

DEEDEE: Is de Mike er nog niet?
 BERRE: Nee, niet gezien.
 DEEDEE: Kunt ge hem naar mijn kamer sturen als hij komt?
 BERRE: Niet te veel trammelanten op uw kamer hé! Ge kent hem nog maar drie maanden.
 DEEDEE: Dat is al lang. Bij al de vorige vrijers duurde het maar drie weken. Kunt gij niet zorgen dat mijn zaklamp marcheert, pa?
 BERRE: Wie heeft ze gekocht via internet?
 DEEDEE: Ons ma.
 BERRE: Dan moet uw ma zorgen dat dat ding werkt.
 DEEDEE: Merci. Veel kunt gij ook niet, hé pa.
 BERRE: Oh nee? Ik kan wel een piramide ineen steken. Daar deden de Egyptenaren 100 jaar over.
 DEEDEE: Nu is 't maar te hopen dat het niet te hard waait hé, of uw tent landt aan de overkant van 't straat. (af naar de hal)
 BERRE: Julien, ik heb een plan met die Mike.
 JULIEN: Laat horen, Berre. Ge maakt me curieus.
 BERRE: We gaan de Mike onder de piramide zetten en dan...

(Mike stoot plots binnen van de keuken. Het gesprek valt stil)

BERRE: (streng) Wat komt gij doen...?
 MIKE: Ik kom voor Deedee.
 BERRE: Er wordt hier niet gekust waar ik bij sta en geen vuil manieren op de kamer van ons Deedee hé!
 JULIEN: (vervolgt tot Mike) Hebt gij uw vliegbrevet al?
 MIKE: Nee, ik rijd meestal met de velo. Een torpedo, dat is een zelftrekker.
 BERRE: Ge weet toch als gij met ons Deedee wilt blijven gaan dat ge met mij wit zult moeten staan? Verstaan wij mekaar?
 MIKE: Ik wil er alles voor doen om Deedee te houden.

BERRE: Ook onder de piramide gaan zitten?

MIKE: Natuurlijk. Zeg maar wat ik moet doen.

BERRE: Gij moet in 't bijzijn van die vrouwen efkes onder de piramide gaan zitten en voor één dag vrouwelijke trekjes hebben. Gaat gij dat kunnen?

MIKE: Ja, want ik heb vroeger nog vrouwenkleden gedragen?

BERRE: Hoe...?

MIKE: Met carnaval hé.

BERRE: (tot Julien) En dat geldt voor u ook, hé CEO van de sectie "verkoop".

JULIEN: Dat komt in orde, meneer de hoofdmanager. Alles voor de goei zaak hé.

BERRE: (tot Mike) Maar mondje dicht tegen die vrouwen hé.

MIKE: Hebt gij voor mij een beitel en een zware hamer?

BERRE: Wat gaat ge doen? Een muur uitbreken?

MIKE: Ja, zoiets.

BERRE: Zoudt ge dan niet beter een pikeur gebruiken?

MIKE: Nee, dat maakt te veel lawaai.

BERRE: In de berging ligt zoiets wel.

YVONNE: (steekt haar hoofd naar binnen van de keuken) Mike, kunnen wij seffens eens efkes praten?

MIKE: Ja, ik kom direct. Ik ga eerst efkes goeiedag zeggen tegen Deedee. (af naar hal)

BERRE: (tot Julien) Die hebben we ook al in onze broekzak zitten.

JULIEN: Gij zijt toch ne slimme mens, hé Berre.

BERRE: Ge moet niet slim zijn. Ge moet enkel de mayonaise die ge in uwe kop hebt laten werken.

JULIEN: Heb ik ook mayonaise in mijne kop, Berre?

BERRE: Nee, bij u is dat meer van die verkleurde andalouse.

(Cois komt van de keuken. Hij haalt een boterham uit z'n schaftzak)

BERRE: Hebt gij deze middag niet gegeten?

COIS: Ik eet heel de dag door. En dan drink ik een slokje van deze fles. Kent ge dat? Dat is iets van ginseng. Dat is goed voor de spijsvertering.

JULIEN: (inspecteert de fles) Daar zou ik niet te veel van drinken.

COIS: (vervolgt tot Berre) Uwe mercedes voorlopig niet in garage zetten, hé meneer. Met dat brandje kan er altijd iets op de mercedes vallen. Dus buiten op de oprit laten staan zolang ik hier rondloop. Hebt ge uwe mercedes al lang?

BERRE: Nee, 14 dagen nog maar.

COIS: Dat ziet er precies nog een goeie occasie uit.

BERRE: Dat is geen occasie, dat is ne splinternieuwe.

COIS: Ne nieuwe...? Met zo'n deuk in de deur...?

BERRE: De grote baas z'n schuld.

COIS: Vrouwen hé, ze zijn allemaal hetzelfde. Die van mij reed 120 op de autostrade en ze trekt in ene keer de vitesse in "zijne achteruit". Jongen..., de tandwielen vlogen rond m'n oren...!

JULIEN: Ons Victorine durft niet over een brug rijden, dan krijgt ze claustrofobie. Als ik naar den Aldi rijd moet ik altijd omrijden langs... (plaatselijke omweg invullen)

COIS: (tot Berre) En huisdieren hebt ge niet zeker?

BERRE: Jawel, een parkiet hé.

COIS: Wat hebt ge nu aan een geverfde mus? Waarom geen hond of een hamster?

JULIEN: Ik heb een hond die kan praten. Geloof je me niet? (gaat bij het raam staan en roept) Blacky, hoe is 't...? (geblaf van een hond op achtergrond) Goed, zegt 'm.

BERRE: Welk huisdier moet een mens houden als ge zelf "De Vogel" heet?

JULIEN: Ik heet "Julien Sap", wilt dat dan zeggen dat ik enkel maar sapkes mag drinken?

BERRE: Een nonkel van mij heet "Os" en weet ge wat voor huisdier die heeft? Een ezel begot, met zo'n lange oren. Wij noemden hem "Nonkel Jos den os". En sterk dat die is. Op een keer zat hij met z'n rechterhand tussen een walsmachien. Dus rechterhand kwijt. Weet ge dat die nog kampioen van België geweest is in 't kogelstoten.

COIS: Een schoonzus van mij heet "De Wit" en ze is zwart want 't is een negerin. En lopen dat die kon, nog sneller dan een trein. Maar op een keer verliest zij een been.

JULIEN: En gedaan met lopen?

COIS: Maar nee, op één been hé. Ze is nog kampioen van Zimbabwe geworden.

JULIEN: Een nonkel van mij woont in De Haan en hij heeft alleen maar kiekens.

COIS: En wat heeft die meegemaakt?

JULIEN: Op een keer zit die met zijne kop onder de wielen van ne camion, dus zijne kop er helemaal af.

COIS: En dood zeker?

JULIEN: Maar nee, die is later nog burgemeester geworden.

BERRE: Efkes terug terzake, dus als ik het goed begrijp hangt het van u af of wij van de verzekering gaan trekken of niet?

COIS: Just meneer.

BERRE: Zouden wij dan misschien onderling niks kunnen regelen mits een kleine bijdrage?

COIS: Pas op, hé meneer, dat is omkoperij hé...! Ik laat mij niet omkopen..., (herpakt zich) ...tenzij het echt véél is.

BERRE: (bedenkt zich) Neenee, ik heb niks gezegd.

COIS: Goed dan. Weet ge al wie Gent-Wevelgem heeft gewonnen?

JULIEN: Is dat vandaag?

COIS: Ja. Laat me maar iets horen als ze aangekomen zijn. Ik loop daar wel ergens rond. (drinkt van z'n fles, dan af naar de berging)

JULIEN: Tedjuuu, Gent-Wevelgem, helemaal vergeten hé. En ik ben supporter van Greg Van Avermaet.

BERRE: Wij kijken tegenwoordig tv op onze smartphone.

JULIEN: Ik ga thuis naar den televisie kijken.

BERRE: Nee wacht efkes. (tokkelt op z'n smartphone en Julien kijkt mee) Kijk hier, hij is los hé.

JULIEN: Wie?

BERRE: Wel, Greg Van Avermaet.

(Nu komen Yvonne en Victorine keuvelend van de keuken)

JULIEN: (tot de vrouwen) Stilte alstublieft...!

VICTORINE: Waarom?

JULIEN: Hij is los.

VICTORINE: Wie?

JULIEN: De Greg.

VICTORINE: Waarom? Zat die vast?

BERRE: Het is koers.

YVONNE: Moeten wij daarvoor onze mond houden? Ga maar ergens anders naar de koers luisteren, vooruit.

BERRE: Maar ze zijn nog minder dan vijf kilometer van de meet.

(Cois komt van de berging met buikkrampen)

COIS: (bekijkt de fles waar hij net van gedronken heeft) Natuurlijk hé, dat is gene ginseng. Die van ons heeft een verkeerde fles in mijne schafzak gestoken. Dit is olijfolie...! Ik moet dringend naar toilet. (af naar de hal)

YVONNE: (tot Berre) Die gaat wel op onze wc, hé meneer.

BERRE: Wat moet hij anders doen? In z'n broek doen?

VICTORINE: Het zal nu niet veel schelen, zo zonder wc-papier.

YVONNE: Dat ook nog.

VICTORINE: Waarom hebt ge geen twee wc's? Ge hebt zo'n groot huis?

BERRE: Dat is op vraag van ons Yvonne. Zij wou vijf slaapkamers, een grote keuken, een grote veranda en maar één toilet. Ik heb er 30 jaar voor afbetaald. Helaas is er maar één dochter geboren.

VICTORINE: Waarom zijt ge maar bij één kind gebleven?

YVONNE: Omdat onze Berre zijne marchandise meer leuter was dan wat anders.

BERRE: (gepikeerd) Moet ik ook eens beginnen te vertellen wat er allemaal aan u mankeert? Smetvrees, hoogtevrees, pleinvrees, enzovoort.

YVONNE: Gij zijt zot geworden in uwe kop sinds die piramide daar staat.

BERRE: Hoort ge dat? Mijn enige hobby en die willen ze dan ook nog afpakken.

VICTORINE: Maar waarom moet die hier in 't midden van de kamer staan? Waarom niet op een slaapkamer? Ge hebt er vijf, zegt ge.

BERRE: Omdat daar geen chauffage brandt.

COIS: (roept OFF aan deur hal) Kan er iemand een papierke brengen alstublieft?

BERRE: (richting Yvonne) Wat nu...?

JULIEN: Geef die mens toch een papierke.

YVONNE: Al het papier is op want de vuilkar is ondertussen geweest.

BERRE: Hier ligt nog een oud factuur van Proximus in de kast. Ik zal hem dat wel geven. (geeft factuur af aan Cois bij deur hal)

JULIEN: (tot Yvonne) Ge moet oppassen met die pompier want dat is gene gewone hé.

VICTORINE: Zoudt gij ook niet oppassen voor controle van de dokter omdat gij veel op de ziekenkas zijt?

JULIEN: (bij het raam) Ge kunt van hier goed zien als er iemand aan ons voordeur belt.

VICTORINE: Een controledokter komt niet langs voor, die komt langs achter om u te betrappen.

YVONNE: Waar is de ledenlijst van de Cactusclub? Die lag hier net op tafel.

JULIEN: Ja, ik heb die papieren gezien. Ik vroeg me nog af waarom de naam van ons Victorine op die lijst stond. (krijgt nog een por van Berre maar te laat)

YVONNE: En waar is die lijst...?

JULIEN: (aarzeland) Wel euh..., die heb ik gebruikt om... (maakt verticale beweging aan z'n achterwerk)

VICTORINE: Hebt gij onze ledenlijst gebruikt op de wc...?

JULIEN: Ja, er was niks anders.

VICTORINE: Gij gestampte steenezel dat ge daar staat...!

JULIEN: (als Berre hem aanspoort, op rijm) Victorinneke m'n lief slavinneke, kom hier dan maak ik u een kinneke.

VICTORINE: (op rijm) Julien, houd uw geleuter, met uwe teuter, voor dat ik sjot, onder uwe jackpot, onnozele zot...!

JULIEN: Ik ga onder de piramide zitten, daar zit ik gerust.

VICTORINE: Ja, en blijf daar maar zitten, dat spel werkt toch niet en dan moet ik niet heel de tijd op uwe mottige smoel kijken.

(Julien zet zich onder de piramide)

BERRE: Ge gaat verschieten van wat ge hier seffens te zien krijgt, hé dames...! (sluit het doek aan de voorkant, dan met veel show) Nu zijn de stralen aan 't komen. Nu trekken de stralen door zijn huid. Nu werken ze in op zijn hersenen. Opgepast allemaal...!

(Berre opent doek voorkant. Brede smile bij Julien die homo-trekjes heeft. Julien geeft Berre al meteen een wangkus)

BERRE: (tot de dames) Het is zover hé. Hier is den èchte Julien Sap...!

VICTORINE: (staat perplex) Julien, zijt gij dat nog...?

JULIEN: Nee, ik ben Julienne. (tot Berre) Wat gaan we straks eten, schat?

YVONNE: (staat ook perplex) Dat meent ge niet...!

VICTORINE: (wordt nu toch ongerust) Kom Julien, we gaan naar huis.

JULIEN: Neenee, ik blijf vannacht hier slapen bij mijn Berreke. (liefjes tot Berre met wangkusje) Hé poepie.

YVONNE: Als dat zo zit dan zal ik vannacht wel bij Victorine gaan logeren.

COIS: (komt met gespreide benen van de hal) Heeft er iemand een papierke alstublieft?

YVONNE: Onze Berre heeft u toch een papier gegeven?

COIS: Dat was een factuur van Proximus, dat gebruik ik niet.

YVONNE: Waarom niet?

COIS: Omdat ik aangesloten ben bij Telenet...!

(Yvonne en Victorine met slaande deur af langs de keuken)

DERDE BEDRIJF

(Volgende dag)

(Berre en Julien spelen Scrabble. Julien draagt een kledingstuk en heeft een zwarte pruik op z'n kop. Z'n outfit is eerder onverzorgd. Op het dressoir staat een kaars en een kleine gele cactus)

JULIEN: ...Hebt gij deze nacht ook dat lawaai gehoord?

BERRE: Nee, maar wel uw gesnurk.

JULIEN: (ad speeldoos) Kunt gij mij eens een blokje doorgeven, poepie?

BERRE: Waarom noemt gij mij "poepie"?

JULIEN: Ik zit goed in mijne rol, hé Berre.

BERRE: Het is gelukt, maar ge moet ook niet overdrijven.

JULIEN: Hoe bedoelt ge?

BERRE: Ge moet mij niet kussen en zo.

JULIEN: Het moet toch ècht overkomen bij die vrouwen.

BERRE: Ja, maar als hier niemand is moet ge normaal doen. Zorg dat ik gene schrik krijg hé.

JULIEN: Ik heb wel een probleem. Mijn kledingstuk past niet goed.

BERRE: Uw pruik ook niet. Ge zijt precies Zwarte Lola.

JULIEN: Ik heb niks anders.

BERRE: En ge hebt er te veel lippenstift opgesmeerd.

JULIEN: Wees content dat ik nog geen bh van uw Yvonne aangetrokken heb. (legt een woordje op het speelbord)

BERRE: (leest) CHAPAPPE. (protesteert) Het is niet Chapappe, het is Soupape, ...SOU-PA-PE...! Hebt gij een SOU...?

JULIEN: Nee, maar wel een CHA...!

BERRE: En dat is Franstalig, dat mag niet. LEGUMES mag ook niet.

JULIEN: Ik eet geen legumes.

BERRE: Wat eet ge dan wel?

JULIEN: Een boterham met choco, geklutste eieren, gebakken patatten, zwarte pensen, gezouten spek,... (legt z'n blokjes) Ik maak hier HOLA.

BERRE: Dat mag ook niet. Het moet HALLO zijn, met twee LL-en.

JULIEN: Ik heb maar één "L". Kan ik er van u geen krijgen?

BERRE: Zo werkt het niet, hé Julien.

JULIEN: (verbetert) Julienne...!

BERRE: Nee, nu zijt gij efkes terug "Julien".

JULIEN: Gij kunt precies niet tegen uw verlies, Berre.

BERRE: Jawel, maar ge moet u aan de regels van het spel houden.

JULIEN: Kunnen we niks anders doen dan Scrabble? Ik ben dat spel al beu. (wandelt tot bij het raam) Ik heb gisteren nog een vreemde haan gevonden in onze hof.

BERRE: Wat hebt ge ermee gedaan?

JULIEN: Bij de kiekens van Georgette gezet. (roept bij het raam) Blacky...? (maar z'n hond blaft niet, dan verbaasd) Die blaft niet. Hoe komt dat? Natuurlijk kent die mij niet in dit kledingstuk.

(Mike komt binnen via de keuken. Hij heeft een sportieve pet op z'n kop en

heeft een handleiding in z'n handen)

JULIEN: Dag schone jongen.

MIKE: Dag madam.

JULIEN: Ik ben het, de Julien.

MIKE: Ja, dat zie ik ook wel.

JULIEN: Hoe ziet gij dat...?

MIKE: Uw balkon ontbreekt.

JULIEN: (tot Berre) Ik heb 't gezegd hé. (wil richting hal)

BERRE: Wat gaat ge doen?

JULIEN: Een soutien van Yvonne aantrekken.

BERRE: Nee, ge trekt gene soutien van ons Yvonne aan. En doe hier maar voort, 't is uw beurt.

JULIEN: (vormt een woord) En wat zegt ge hiervan?

BERRE: (leest) ROCOCO. Wat maakt ge nu weer? Is dat van die soep van de Royco?

MIKE: Kent ge dat niet? Dat woord bestaat echt want dat is een stijlperiode in de beeldende kunsten.

BERRE: (ontwijkt onderwerp) Moet gij niet werken vandaag?

MIKE: Jawel, maar ik moest onderweg naar de wc.

BERRE: En ge hebt geen papier zeker? Wacht, ik zal eens kijken in de kast.

MIKE: Jamaar, ik heb al iets. De handleiding van de microgolf lag nog in de keuken op tafel. Het is niet veel, maar ik kom er wel mee toe. (af naar de hal)

BERRE: (tot Julien) Waarom brengt gij geen wc-papier mee van bij u thuis?

JULIEN: Ik mag niet van Victorine. Maar in uiterste nood is er altijd nog een oplossing. Kijk maar eens...! (haalt een Rizla-blaadje uit z'n pakje tabak) Ge steekt een natte vinger door een blaadje, ge gaat door de reet, ge plooit het blaadje en ge neemt een hoekje om onder uw nagels te reinigen.

MIKE: (komt van de hal) Allé, ik ben weer een halve kilo lichter.

BERRE: Kan er iemand NETFLIX op onze TV zetten?

MIKE: Ikke niet want ik zit met blaren op m'n vingers.

BERRE: Is dat van achter uw bureau te zitten?

JULIEN: Dan zal ik dat wel doen, Berre.

BERRE: Kunt gij dat?

JULIEN: Pfffft..., wat is daar nu aan. Dat kan 't kleinste kind.

BERRE: Gij zijt nog straffer dan ik dacht. (tot Mike) Kunt gij onze parkiet eten geven?

MIKE: Wat moet ik die geven?

BERRE: Kom, ik zal u dat eens uitleggen en dan moogt gij dat voortaan altijd doen.

(Berre en Mike af naar de berging. Julien schrijft met een witte stift het woord "NETFLIX" op het TV-scherm. Deedee komt van de hal gekleed in jas)

DEEDEE: (tot Julien) Waarom draagt gij een kleed van ons ma?

JULIEN: Ik ben van ploeg veranderd.

DEEDEE: Waar is onze pa?

JULIEN: In de berging.

DEEDEE: (roept aan deur berging) Pa, kom eens efkes.

BERRE: (komt van de berging) Wat scheelt er?

DEEDEE: Waar liggen de sleutels van de mercedes?

BERRE: Waarom?

DEEDEE: Mijne spiegel gaat niet in mijn twingo, dus moet ik met de mercedes naar de Kringwinkel rijden.

BERRE: Die sleutels zullen wel in ons ma haar saccoche zitten.

DEEDEE: En waar zit ons ma?

BERRE: Die logeert hiernaast bij Victorine. Ja, ze heeft haar kuren weer, ge kent ze hé.

DEEDEE: (belt met haar smartphone naar Yvonne) Wanneer komt gij naar huis, ma? -
- - - (haakt in, dan tot Berre) Ze komt niet naar huis zolang die piramide hier nog in de living staat, zegt ze.

BERRE: Dan moet ze daar maar voorgoed blijven wonen.

DEEDEE: Vecht het maar ondereen uit.

BERRE: Gij hebt zo'n wallen onder uw ogen?

DEEDEE: Ja, ik heb héél slecht geslapen.

JULIEN: Wij niet, hé Berre.

DEEDEE: Ik ga winkelen en mijne Lotto binnendoen, met mijn twingo.

BERRE: Brengt gij wc-papier mee?

DEEDEE: Njet...! Het ene plezier is 't ander waard. Is de Mike nog niet gepasseerd?

BERRE: Njet...!

(Deedee af via de keuken)

JULIEN: Als uw Yvonne bij ons Victorine slaapt zal ze wel weten hoe hard die kan snurken.

BERRE: (nu valt z'n oog op het TV-scherm) Wat hebt gij met die televisie uitgestoken?

JULIEN: Wel, ik heb er NETFLIKS opgezet. Dat was nu toch niet zo moeilijk, hé Berre.

BERRE: Gij se stomme haan, dat ge daar staat...!

JULIEN: Ik ben geen haan, hé Berre. Ik ben een kieke in dit kleed.

(Berre veegt de letters terstond van het scherm. Georgette komt binnen via de keuken. Ze draagt geen krulijzers meer)

GEORGETTE: (tot Julien) Waarom draagt gij vrouwenkleren?

JULIEN: Dat hebt ge als ge onder de piramide gaat zitten. Ge kunt overlopen naar de andere kant. Kruip er ook maar eens onder.

GEORGETTE: Jamaar ik wil gene vent worden hé. Stel dat ik ook zoiets tussen mijn benen krijg...., ik zou niet weten wat ik ermee moest aanvangen. Ik zou het nog niet eens durven aanraken.

JULIEN: Daarom hebt gij nog nooit een vent gevonden.

BERRE: (stelt haar gerust) Neenee Georgette, de piramide was verkeerd ingesteld.

(Georgette onderbreekt dikwijls het gesprek omdat er een pluusje op iemands kleren hangt)

BERRE: Weet gij dat dat héél vervelend is wat gij doet?

GEORGETTE: Ge kunt die pluiskes toch niet laten hangen. En opgepast want de varkenspest is ook begonnen met een pluuske hé.

BERRE: Zorgt gij maar voor UW pluuske..., maar van het mijne blijft ge af.

GEORGETTE: Waar is Yvonne?

BERRE: Die is efkes op vakantie bij Victorine.

GEORGETTE: En wat is nu de bedoeling van die piramide?

BERRE: Dat is de piramide van Darwin. En Darwin dat was iemand die... (stopt z'n speech) Dat moet ik u allemaal niet uitleggen want daar verstaat gij toch geen fluit van.

JULIEN: (vervolgt) Wij kunnen zelfs de zon laten schijnen. We kunnen het zelfs laten regenen en zelfs laten sneeuwen.

GEORGETTE: Sneeuwen...? We zitten al in de maand mei. Dat kan niet.

BERRE: Jawel.

GEORGETTE: Doe het dan eens.

BERRE: Nee, nu niet want ons Yvonne heeft de was op de wasdraad hangen.

JULIEN: Het komt er op neer, als ge daar gaat onder zitten dat ge zelfs helderziende kunt worden.

GEORGETTE: De Lotto-cijfers voorspellen ook?

JULIEN: Maar ja. Waarvan denkt ge dat zij hun mercedes gekocht hebben?

GEORGETTE: (tot Berre) Hebt gij de lotto gewonnen?

JULIEN: (met vette knipoog) Al twee keer, hé Berre.

GEORGETTE: Ik geloof u niet.

JULIEN: Als ge onder de piramide gaat zitten zullen we u eens een paar staaltjes laten zien.

GEORGETTE: Wat gaat ge laten zien? Geen vieze dingen hé.

BERRE: Maar nee.

GEORGETTE: Ge komt niet aan m'n lijf hé...!

JULIEN: Wij komen nergens aan. Wij blijven hier naast de piramide staan.

(Georgette gaat wantrouwig op de stoel onder de piramide zitten. Enkel het doek aan de voorkant is open)

JULIEN: (tot Georgette) Ge moet uwe sjaal afdoen anders kunnen de stralen er niet fatsoenlijk bij.

BERRE: En ge moet eerst nog een vragenlijst invullen.

GEORGETTE: Een vragenlijst...? Waarom?

BERRE: Voor de karakteristieken. Ge hebt dikke en dunne mensen, ge hebt er klein en grote. (tot Julien) Waar is de vragenlijst?

JULIEN: (haalt een formulier tevoorschijn uit z'n decolleté en leest af) Gewicht?

GEORGETTE: 59 kilo.

JULIEN: Ingeënt tegen hondsdolheid?

GEORGETTE: Dat weet ik niet.

JULIEN: Wanneer zijt gij de laatste keer ontwormd?

GEORGETTE: Wat is dat voor een vraag...?

JULIEN: Dat staat hier op mijne vragenlijst.

BERRE: (tot Julien) En vanwaar komt die vragenlijst?

JULIEN: Van de veterinaire van onze Blacky.

GEORGETTE: (frommelt het formulier bijeen en gooit het in het publiek) Weg ermee...!

BERRE: (tot Georgette) Allé, zijt ge gereed...?

GEORGETTE: (doet haar sjaal af) Ja, laat maar komen.

JULIEN: Doe uw ogen maar dicht.

BERRE: (zet deur berging op een kier en fluistert naar Mike) Pssst...! (doet teken dat hij

moet komen)

(Mike komt van de berging. Berre fluistert iets in z'n oren. Mike verschuilt zich achter de piramide)

BERRE: (tot Georgette) Ik sta rechts van u en Julien staat links van u.

GEORGETTE: Daar gaat toch niks ergs gebeuren hé? (komt even piepen of de heren er wel degelijk staan)

BERRE: Bekijk alles nu eens goed. (wijst aan) Daar staat een kaars op het dressoir en die brandt NIET. Er staat een GELE cactus op het dressoir. En die Beethoven op het dressoir heeft GEEN hoed op z'n kop. Alles goed gezien...?

GEORGETTE: Jaja.

BERRE: Nu gaan we het voorste doek efkes sluiten. (sluit doek voorkant)

GEORGETTE: Mag dat niet open blijven?

JULIEN: Nee, dat moet dicht.

BERRE: (vervolgt z'n show) En we laten de vele stralen nu van boven naar beneden komen. De stralen zullen zich mengen in de piramide.

(Mike zal ondertussen stiekem alle mirakels uitvoeren. Hij laat de kaars branden, verwisselt de gele cactus met een rode, zet z'n eigen pet op de kop van Beethoven en zal weer verdwijnen naar de berging)

BERRE: (met veel show) ...en nu komen de stralen tot bij u. Ze dringen door uw huid.

GEORGETTE: Ik voel nog niks.

JULIEN: Georgette, ge moet zwijgen of alles loopt in 't honderd.

GEORGETTE: Jamaar,...

JULIEN: (onderbreekt) Zwijgen...! Straks verandert ge nog in een wit konijn.

BERRE: (vervolgt) Alles zal aanstonds veranderd zijn als ik het doek open. (schuift het doek voorkant open) Voilà...! De kaars brandt, de gele cactus is veranderd in een rode cactus en Beethoven heeft een klak op z'n kop.

GEORGETTE: (aan de grond genageld) Hoe kan dat...? Is hier nog iemand?

JULIEN: Nee. Enkel ik en den Berre.

GEORGETTE: (enthousiast) Maar die piramide werkt ècht...!

JULIEN: Dat proberen wij al een hele tijd aan iedereen uit te leggen.

GEORGETTE: En nu wil ik de lottocijfers van volgende zaterdag.

BERRE: Dat duurt iets langer. Daar hebben we nu geen tijd voor. Julien en ik moeten nog efkes naar den Brico.

JULIEN: Wij kunnen nu wel al zeggen dat er op dit moment een haan bij uw kiekens loopt.

GEORGETTE: Een haan...? Bij mijn kiekens...? Daar geloof ik niks van.

JULIEN: Ga maar eens in uwe hof kijken dan. Het is maar drie huizen verder.

BERRE: (gespeeld) Kom Julien, wij moeten er nu vandoor.

(Berre en Julien af naar de berging. Georgette inspecteert de achterkant van de piramide en dan in snel tempo af via keuken. Berre en Julien keren weer)

JULIEN: Is ze al weg...?

BERRE: Ja. Nu moeten we bij de zaak zijn. Die trien zal snel terugkomen en de piramide gaan testen.

JULIEN: Hoe kunnen wij voor sneeuw en regen zorgen?

BERRE: Dat is geen probleem. Kom.

(Bij deur berging botsen ze op Cois die net wil binnenkomen. Hij wil z'n schafszak openen)

BERRE: (houdt hem tegen) Cois, nu niet. Maak dat ge weg zijt...!

COIS: Waarom? Ik mag mijn boterham toch wel opeten zeker.

BERRE: Doe dat straks maar.

JULIEN: Daar gaat hier iets gebeuren.

COIS: (veert recht) Moet ik den brandweer al bellen?

BERRE: Nee, ge moet hier weg.

COIS: Waar naartoe?

BERRE: Ga efkes onder de trap zitten.

COIS: (blaast de brandende kaars uit, dan tot Berre) Levensgevaarlijk, hé meneer.

BERRE: Ja, dat weet ik.

COIS: (tot Julien) Gij hebt uwe kazak gedraaid zeker, omdat ge een kleed draagt?

JULIEN: Ja, ik ben seksueel ge-ge-subsidieerd.

COIS: Volgens mij zijt gij eerder seksueel gestoord.

BERRE: (tot Cois) Maak nu dat ge weg zijt...!

COIS: Okee, dan zal ik seffens mijn boterham maar opeten. (af naar de hal)

(Berre en Julien af langs de berging. Ze spieken aan de deur. Georgette keert weer via de keuken. Ze vergewist zich ervan dat ze alleen binnen is, zet zich op de stoel onder de piramide en sluit het doek aan de voorkant)

GEORGETTE: (met veel show) Ik wil de lotto-cijfers van volgende trekking. Ik wil...

(Ondertussen komen Berre en Julien stiekem binnen met bloem, de gieter en een keukenknechtje. Ze sluipen tot achter de piramide)

GEORGETTE: (met show) Ik wil sneeuw...! Ik wil veel sneeuw...! (Berre laat stiekem bloem op haar kop dwarrelen) Ik wil regen...! Ik wil veel regen...! (Julien kapt van op het keukenknechtje de gieter leeg over haar kop)

(Georgette opent het doek voorkant en komt kletsnat tevoorschijn. Ze zit onder de bloem. Als ze op Berre en Julien stuit merkt ze dat ze gefopt is. Berre en Julien lachen zich te pletter)

GEORGETTE: (met meer zin om te wenen) Bekijk mijn haar...! Smeerlappen...!

JULIEN: Zijn de stralen goed binnen gekomen, haha? Ge zijt precies een smoutebol...!

GEORGETTE: (kwaad) Hier gaat ge nog voor boeten...!

JULIEN: Het is allemaal de schuld van Darwin.

GEORGETTE: Ik zal eens klacht indienen tegen die Darwin.

BERRE: Dat gaat niet want die is al 150 jaar dood.

(Georgette gaat er met slaande deur vandoor via de keuken. Berre en Julien ruimen de boel op en gaan dan naar de berging. Cois komt van de hal, zet zich aan tafel en eet een boterham. Deedee gekleed in jas komt stiekem van de keuken met een groot pak wc-papier en wil ermee naar de hal)

COIS: Kunt gij mij een stukje wc-papier geven?

DEEDEE: Verkopen bedoelt ge. 100 euro per rol.

COIS: Zijt gij zot?

DEEDEE: Dat is spijtig. Dan hebt ge niks. (als ze de pet op de kop van Beethoven merkt) Is de Mike al geweest?

COIS: Is dat die rare met z'n brilleke?

DEEDEE: Ja.

COIS: Nee, die heb ik nog niet gezien vandaag.

DEEDEE: Tegen iedereen hier zwijgen over dat pak wc-papier hé...!

COIS: Wat gaat ge ermee doen?

DEEDEE: Op mijn kamer verstoppen.

COIS: Gij denkt dat het oorlog gaat worden zeker?

DEEDEE: Neenee, den oorlog is al bezig. (trekt de pet van Beethoven z'n kop en neemt pak wc-papier mee naar de hal)

(Yvonne op van de keuken, gekleed in jas)

YVONNE: (tot Cois) Smakelijk.

COIS: Merci.

YVONNE: Waar zitten die twee snullen?

COIS: Dat weet ik niet, maar ze zeiden dat er hier iets ging gebeuren.

YVONNE: Daar zal hier zeker nog iets gebeuren en dat gaat nog niet te lang duren...!

(Berre en Julien op van de berging)

YVONNE: (kwaad tot Julien) Trek als de bliksem mijn kleed uit. Nu...!

JULIEN: Okee. (presenteert z'n rug) Kunt gij mijn rits vanachter eens los doen?

YVONNE: Niet hier alstublieft...!

JULIEN: (niest onderweg naar de hal) De haar van die pruik kruipt altijd in mijn neus. (af naar de hal)

YVONNE: (tot Berre) Waarom draagt die heikneuter een kleed en een pruik?

BERRE: Omdat hij onder mijne piramide gezeten heeft. Wanneer gaat gij er eens onder zitten?

YVONNE: Nooit van m'n leven...!

BERRE: (treiterend) Ge durft niet hé.

COIS: Kan ik mijn dozeke sardienen opwarmen in uwe microgolf, madam?

YVONNE: Nee, want de handleiding van mijne nieuwe microgolf is verdwenen. En sardienen moeten toch niet opgewarmd worden?

COIS: Die zijn gevangen in warm water, dus moet ge die ook warm opeten. Als ge het dozeke opent verschieten die sardienen en dan ledigen die hun darmen van de schrik. Dus opwarmen vooraleer ge ze opeet.

DEEDEE: (steekt haar hoofd even binnen aan de hal) Kan mijn zaklamp nu eens eindelijk hersteld worden alstublieft? Ik begin het stilaan beu te worden hé.

Als dat nog lang duurt ga ik een ver-straler kopen. (verdwijnt weer)

YVONNE: (tot Berre) Kunt gij daar niet voor zorgen?

BERRE: Nee. Gij zijt er aan begonnen. Ik ga andermans rommel niet opkuisen.

YVONNE: Okee, ik zal wel zorgen dat die zaklamp brandt.

BERRE: Die krijgt gij nooit gerepareerd.

YVONNE: Waarvoor wedden we?

BERRE: Ge krijgt van mij een nieuw saccoche als het u lukt.

YVONNE: Dat is dan genoteerd. (trekt haar jas uit en gaat ermee naar de hal)

COIS: (tot Berre) Ge gaat in kosten vallen, meneer.

BERRE: (stil) Dat ampulleke is kapot, dat gaat ze nooit kunnen vinden.

YVONNE: (komt van de hal zonder jas, tot Cois) Wilt gij eens iets drinken?

COIS: Nee madam, ik heb drinken in m'n schafzak zitten. Maar ik ga nu nog een beetje voortdoen. (af naar de berging)

(Deedee komt van de hal, met handtas en gekleed in jas)

DEEDEE: (tot Yvonne) Waar zijn de sleutels van de mercedes?

YVONNE: Waarom?

DEEDEE: Ik ga mijne spiegel met de mercedes naar de Kringwinkel brengen.

YVONNE: (haalt de autosleutels uit haar saccoche en overhandigt die) Pas op met de mercedes hé.

DEEDEE: Ja, dat moet gij zeggen. Ge zijt zelf een brokkenpiloot. Ik durf met u niet meerijden hé.

YVONNE: Dat is niet erg, dan rijd ik wel alleen.

BERRE: (plagend) Ik mag toch nog met u meerijden, hé Yvonneke pistonneke?

(Mike komt van de berging)

DEEDEE: (tot Mike) Waar hebt gij heel de tijd gezeten, jongen? Ik wacht al een uur op u.

MIKE: Oh, ik heb wat met de parkiet gespeeld.

DEEDEE: Kunt gij mijne spiegel in de mercedes laden?

MIKE: Waar staat die?

DEEDEE: In de berging.

BERRE: Voorzichtig hé. En maak geen krassen op de zetels.

YVONNE: Heeft iemand van u de handleiding van de nieuwe microgolf gezien?

MIKE: Ja ikke. (aarzelend) Die heb ik gebruikt op de..., op de wc.

YVONNE: Nu gaan we 't krijgen...!

MIKE: Wat moest ik dan gebruiken? Daar was niks anders.

BERRE: Yvonne, gij krijgt weer een puistje in uw gezicht...!

YVONNE: 't Is niet waar hé...!

MIKE: Kom, ik zal het uitknijpen, ik doe dat gere.

YVONNE: (stoot Mike af) Nee, dan wordt het alleen maar erger.

BERRE: Wilt de Mike uwe spiegel niet? Dan kan hij heel de dag puistjes uitknijpen.

DEEDEE: Kom Mike, we zijn naar de Kringwinkel. (met Mike af naar de berging)

(Julien komt van de hal. Hij heeft terug z'n broek aan maar hij heeft de pruik nog op z'n kop)

YVONNE: (tot Julien) Ge hebt uw pruik nog op.

JULIEN: Die hou ik op. Den Berre zegt dat ik er goed mee sta. En dan gaat die dokter van de control van de ziekenkas mij zeker niet herkennen.

YVONNE: Soms denk ik dat gij ze alle vijf niet meer hebt.

JULIEN: Zotten moeten er ook zijn of de psychiaters hadden geen werk.

YVONNE: Dat is hier zo nat rond die piramide...? Wat is hier gebeurd...?

JULIEN: Het heeft geregend.

YVONNE: En wat is dat wit poeder?

JULIEN: Dat is sneeuw. (kijkt door het raam) En nu gaat er onweer komen.

BERRE: Hoe weet gij dat?

JULIEN: Ons Victorine is op komst. (verschanst zich snel onder de piramide, sluit doek)

(Victorine komt binnen via de keuken)

VICTORINE: Waar zit dat vettig varken van ons...? (als Julien niest, trekt Victorine het doek aan voorkant piramide open en stuit dan op een bange Julien) Trek die pruik van uwe kop, onnozelaar...! Wat moeten de mensen van u denken...! (trekt de pruik van z'n kop en gooit die in z'n gezicht)

JULIEN: (protesteert) Zèg madam...!

VICTORINE: Wat is 't, meneer...? Kijk liever uwe auto eens na.

JULIEN: Waarom?

VICTORINE: Ik kon onze auto gisteravond niet meer stilleggen, de motor bleef draaien, heel de nacht tot de naft op was. Vroeg of laat vliegt die wel eens in brand.

JULIEN: Een vrouw kent nu toch eens niks van auto's hé.

YVONNE: (tot Berre) En hoe is de eerste nacht verlopen met uw Julienne...?

BERRE: We hebben goed geslapen.

JULIEN: (vervolgt) Samen in één bed. We lagen "lepeltje lepeltje".

BERRE: En gij?

YVONNE: Ik ook bij Victorine, in één bed.

JULIEN: (snuift aan het lichaam van Victorine) Ja, ik ruik 't. Ge stinkt naar komkommer. Nog wat préparé erbij en ik kan u verkopen voor ne martino.

YVONNE: (tot Berre) Is de facteur vandaag al geweest?

BERRE: Ja.

YVONNE: Heeft hij het maandblad van de Cactus al gebracht?

BERRE: Nee.

COIS: (komt van de keuken, dan tot Yvonne) Gij kweekt cactussen in uw tuinhuisje?

YVONNE: Ja. Waarom?

COIS: Ge moogt die lampen niet zo laag hangen, gevaar voor brand. En welke prutser heeft den elentric in de berging gelegd?

YVONNE: (ad Berre) Onze Darwin natuurlijk.

COIS: Helemaal verkeerd hé. Maar ik zal dat wel eens veranderen.

YVONNE: Kunt gij dat, Cois?

COIS: Ne goeie pompier kan alles, madam.

YVONNE: Ge weet dat er iets aan vast hangt hé.

COIS: Nee madam, dat doe ik gratis. Dat zijn maar een paar draden veranderen en een paar gaten boren.

YVONNE: Merci Cois. Toch nog iemand die hier iets fatsoenlijk doet. (af naar de keuken)

met de zaklamp)

BERRE: Gij zijt wel een mouwveger bij de vrouwen hé.

COIS: Ge moet weten hoe ge een vrouw moet aanpakken.

VICTORINE: Dan moet gij dat onze Julien eens leren want wij zijn 30 jaar getrouwd en hij weet het nog niet.

(Deedee op van de berging. Ze gooit haar handtas boos in de zetel)

BERRE: (tot Deedee) En hoe was 't in de Kringwinkel? Zijt ge uwe spiegel kwijtgeraakt?

DEEDEE: Wilt ge nu eens iets weten...? Ja, ik ben mijne spiegel eindelijk kwijt. Maar ik heb er nog iets bij gekregen.

BERRE: Wat?

DEEDEE: Een proces voor verkeerd parkeren. 75 euro alstublieft.

VICTORINE: Ocharme. 't Is precies uwe dag niet vandaag.

JULIEN: Ja, ze hebben in Brussel geld nodig.

BERRE: (tot Deedee) Ge weet toch dat ge dat zelf gaat betalen? (af naar de hal)

VICTORINE: (tot Deedee) Het leven kan hard zijn, hé meiske.

YVONNE: (zwaait de keukendeur open en roept luid enthousiast) Het brandt...!!

(Nog voor Yvonne kan uitleggen dat het de zaklamp is die brandt schieten alle aanwezigen in paniek)

COIS: (roept luid) Alarm...! Het brandt...! (roept aan alle deuren) Het brandt...!

(Mike stoot in paniek binnen van de berging. Berre stoot binnen van de hal)

BERRE: Waar brandt het...?

VICTORINE: Ik weet het niet.

JULIEN: Ik denk in de keuken.

COIS: Kom, iedereen moet evacueren. (regelt het verkeer en neemt ondertussen contact op met de brandweer via z'n walkie-talkie)

MIKE: (als iedereen gekalmeerd is, tot Yvonne) Waar brandt het...?

YVONNE: De zaklamp natuurlijk. (toont de brandende zaklamp)

BERRE: Waarom zegt gij dat niet direct?

YVONNE: Ik kreeg de kans niet.

DEEDEE: (neemt de zaklamp aan) Merci, hé ma.

COIS: (door z'n walkie-talkie) Vals alarm. Ik herhaal, vals alarm...! (af naar de berging)

VICTORINE: Amaai, mijne tikker gaat tegen honderd in 't uur.

YVONNE: (met schouderklopje tot Berre) Merci voor de nieuwe saccoche, hé ventje.

JULIEN: De Mike wilt ook eens onder de piramide gaan zitten.

DEEDEE: (tot Mike) Gij...? Waarom...?

MIKE: Ik wil weten hoe dat voelt.

DEEDEE: Ge zijt zot. Gij gelooft daar toch niet in?

MIKE: Jawel.

YVONNE: Laat 'm doen, Deedee. Straks verklaren ze hem ook nog zot.

MIKE: Ik wil weten of dat spel werkt of niet.

DEEDEE: (nijdig) Kruip er dan onder, hé jongen, dan weet ge 't.

(Mike gaat onder de piramide zitten. Doek voorkant wordt gesloten)

JULIEN: Als ge iets voelt warm worden, niet verschieten, hé Mike.

MIKE: Ik kan toch niet in brand vliegen?

VICTORINE: Dat is niet erg, de pompiers zijn toch al aanwezig.

(Iedereen kijkt benieuwd naar het resultaat, tot Mike weer tevoorschijn komt.
Alle blikken naar Mike)

MIKE: (tot Deedee) Waar is uw saccoche?

DEEDEE: Op mijn kamer. Waarom?

MIKE: Kunt gij uwe lippenstift eens gaan halen? (zet de zwarte pruik op en stapt even door de kamer gelijk een model op de catwalk)

VICTORINE: (verbaasd) Die stapt gelijk een vrouw...!

DEEDEE: Doe die pruik van uwe kop, Mike?

MIKE: Ik heet niet "Mike". Ik heet "Mieke"...!

YVONNE: (begrijpt er niks meer van) Hoe is dat mogelijk...?

BERRE: (tot de dames) Ziet ge nu wel dat mijne piramide echt werkt.

DEEDEE: En nu...? Ik wil geen relatie met een vrouw hé.

MIKE: Allé schatteke, ge weet niet hoe plezant dat dat is.

DEEDEE: (kordaat) Niks van...! Wie slaapt er nu naast een vrouw?

JULIEN: Ikke.

BERRE: En ik ook al.

DEEDEE: (tot Mike) Mieke moet hier niet meer komen.

MIKE: (teleurgesteld) Allé vogeltje. Ik zie u zo gere. Ik ga wenen hé.

JULIEN: (troost Mike) Kom maar efkes naar tante Julienne, Mieke. En huil maar eens flink uit. (krijgt het hoofd van Mike op z'n schouder)

VICTORINE: (met open mond) Dat is straf...! Die is helemaal veranderd.

YVONNE: Ja, we moeten onze mening gaan herzien.

JULIEN: Victorine, morgen zet ik ook zo'n piramide in ons living.

VICTORINE: Dan vliegt gij met piramide en al buiten...! Verstaan heikneuter...!

DEEDEE: En toch geloof ik er niks van...!

BERRE: Dan moet gij ook maar eens onder de piramide gaan zitten.

VICTORINE: Misschien krijgt Deedee dan de kuren van een vent en krijgt Berre plots een zoon.

MIKE: Een schoondochter heeft hij al hé.

YVONNE: Oh ja? Wie dan?

MIKE: Ikke, hé ma.

BERRE: (tot Yvonne) Die noemt u al "ma"...!

MIKE: (tot Berre) Dat is toch waar, hé pa.

DEEDEE: Ik kan niet meer volgen. Dit wordt echt te veel voor mij. Nog efkes en ik kan naar de psychiater. (dan tot Berre, ad piramide) Kom, hoelang moet ik eronder gaan zitten...?

BERRE: Maar efkes.

YVONNE: (verwittigt) Deedee, doe het niet hé...!

VICTORINE: Ik zou het ook niet doen.

JULIEN: Zolang ge niet verandert in een olifant of een kikker kan er niks gebeuren.

DEEDEE: (resoluut) Ik ga eronder...!

(Deedee gaat onder de piramide zitten. Berre sluit het doek aan voorkant)

YVONNE: Niet te lang, hé Berre.

BERRE: Waarom niet? Denkt ge dat er iets gaat gebeuren? Alles is onder controle.

YVONNE: Schuif het doek maar terug open nu.

BERRE: Wacht..., alles op z'n tijd hé. Dat machien moet eerst onder de stralen komen.

JULIEN: (vervolgt) En dan moeten die stralen zich nog verdelen over haar lijf.

YVONNE: Doe nu het doek open of IK doe het open...!

BERRE: (opent het doek aan voorkant) Voilà, 't is gebeurd. (heeft nog niet gemerkt dat Deedee verdwenen is)

YVONNE: Wàt is gebeurd...? Ons Deedee is weg...!

VICTORINE: Waar is die naartoe...?

JULIEN: (nu ook verwonderd) Ja, dat vraag ik mij ook af.

BERRE: (even verbaasd) Tiens, dat hebben we nog niet meegemaakt...!

YVONNE: (begint schrik te krijgen) Berre, haal ons dochter terug, NU...!

BERRE: Hoe is dat nu mogelijk...! (inspecteert de binnenkant van de piramide)

YVONNE: Mike, zegt gij ook eens iets.

MIKE: Ik heet "Mieke".

YVONNE: (nijdig tot Berre) Daar staat ge nu, hé Darwin. Wat nu...?

VICTORINE: (inspecteert onder de piramide) Ja, die is helemaal weg hé.

YVONNE: Victorine, kom er onderuit of gij zijt seffens ook riebedebie...!

MIKE: (met brede smile) DE VOGEL IS GAAN VLIEGEN...!

YVONNE: Gaat gij er nog mee lachen ook...?

MIKE: Maar nee, make.

YVONNE: (krijgt het op haar heupen) En stop met mij "make" te noemen.

MIKE: Okee make. (herpakt zich) Sorry, ik bedoel "Yvonne".

COIS: (komt van de berging en zet zich aan tafel) Ik kom nog eens een boterhammeke eten. (opent z'n schaftzak) We zullen weer blij zijn dat het binnenkort weer zomer wordt en dat we weer naar de zon kunnen vertrekken. Ik zit iedere zomer in het zuiden van Frankrijk. (tot Berre) En waar zit gij meneer De Vogel?

BERRE: (is er nog niet goed van) Ikke...? Ik zit in de penarie...!

COIS: (na algemene stilte) Is hier iemand dood, of wat?

VICTORINE: Vele erger...! De dochter is verdwenen...!

COIS: Ik zeg altijd, ze zullen wel terugkomen als ze honger krijgen.

VICTORINE: Ik zie het al voor me, morgen is hier een zoekactie met heel het dorp.

MIKE: Morgen kan ik niet komen want ik moet naar een verjaardagsfeestje op het werk.

YVONNE: Gij gaat toch niet feesten terwijl ons Deedee misschien gekidnapt is...?

MIKE: Jawel, daar moet ik zeker aanwezig zijn want het is mijne patron die verjaart. (tot Berre) En voor u heb ik nog slecht nieuws. Uwe parkiet is verdwenen...!

BERRE: Hoe kan dat...?

VICTORINE: Heeft die ook onder de piramide gezeten...?

MIKE: Het deurtje stond open, maar niet door mij. En de veranda lag vol met pluimpjes.

BERRE: Dan heeft die zwarte kater van Georgette hem gepakt en opgegeten. Dan gaat hij er deze keer aan...!

JULIEN: Ik zal de tweeloop al gaan pakken, Berre. (wil af via berging)

VICTORINE: (houdt hem tegen) Neenee, gij gaat nu met mij mee naar huis.

JULIEN: (ad Mike) Maar Mieke heeft mijn pruik nog op.

VICTORINE: Die mag hij houden, daar kan hij morgen mee gaan feesten...!

MIKE: Sta ik er goed mee?

COIS: Amaai niet, ik zou u zo willen binnendoen (achterlijk lachje).

YVONNE: (huilt) Ik wil ons Deedee terug...! (slaat hysterisch op de borst van Berre)
Het is allemaal uw schuld...!

BERRE: Niet kwaad worden, Yvonne, of ge gaat weer puistjes krijgen hé. Heeft er iemand een zakdoek voor ons Yvonne?

JULIEN: Ja ikke. (haalt iets uit z'n broekzak, geeft dat aan Yvonne, maar dat blijkt een bh te zijn)

YVONNE: (verbaasd) Dat is mijne soutien...!

VICTORINE: (boos tot Julien) Wat doet gij met dat ding in uw zakken, viezerik...? Kom, mee naar huis gij...! (neemt Julien bij de oren en samen af langs de keuken)

VIERDE BEDRIJF

(Volgende dag)

(Julien en Victorine zitten aan tafel. Berre inspecteert de plaats in en rond zijn piramide. Yvonne zit troosteloos in de divan. Iedereen in droevige stemming. Als Yvonne weer begint te wenen presenteert Victorine haar een velletje Kleenex)

VICTORINE: Al goed dat ik een doos Kleenex heb meegebracht.

JULIEN: Dat is nu al 24 uur dat Deedee vermist is.

VICTORINE: Wat kunnen we nog meer doen dan wachten? (troostend tot Yvonne)
Gaat 't, manneke? (nijdig tot Julien) Ziet ge nu wat ge hebt met uwe piramide.

JULIEN: Ik ben maar CEO sectie "verkoop". (ad Berre) Hij daar is de hoofdmanager.

BERRE: Ge moet alle schuld niet in mijn schoenen schuiven hé. Het is de schuld van Darwin.

YVONNE: Nee, het is UW schuld. (gooit boos een kussentje naar Berre)

VICTORINE: Moeten wij de politie niet bellen?

BERRE: (kordaat) Niemand hier belt de politie...!

VICTORINE: Waarom niet?

BERRE: Dan gaan ze mij in den bak steken.

YVONNE: Daar zit ge goed...! Dan kunt ge daar met uw piramideke spelen en de andere gevangenen laten verdwijnen.

JULIEN: Ik zal u wel op tijd komen bezoeken, Berre. (krijgt een por van Victorine)

BERRE: Ik heb dat ook niet opzettelijk gedaan hé. Ik zie ons Deedee ook gere.

(De vaste telefoon rinkelt. Berre neemt op)

BERRE: Met De Vogel. - - - Nee madam, die is een beetje ziekjes. (haakt in, dan tot Yvonne) Het was van haar werk met de vraag waarom ons Deedee vandaag niet is komen opdagen. (huilbui van Yvonne volgt)

JULIEN: Het zal toch gene seriemoordenaar zijn zeker? Ge ziet tegenwoordig op TV niks anders dan jonge vrouwen die ze ontvoeren.

VICTORINE: En ook de gazetten staan er vol van.

JULIEN: Jamaar, en wat ze met die vrouwen allemaal uitsteken.

VICTORINE: Soms snijden ze die zelfs in stukjes.

BERRE: (berispt) Is 't nu efkes gedaan, ja...!

VICTORINE: Ge moet dat onder ogen durven zien, hé Berre.

YVONNE: Ik zie NIKS onder ogen. Ik wil alleen dat mijn Deedeeke terugkomt.

VICTORINE: We zitten hier nu al uren. Moeten we haar niet gaan zoeken?

JULIEN: Ik zou niet weten waar beginnen.

YVONNE: Het kan niet dat die in ene keer zomaar verdwijnt terwijl ze onder die stomme tent zat.

BERRE: Dat wilt zeggen dat mijne piramide werkt.

VICTORINE: Ja, die werkt veel te goed.

BERRE: Ik begrijp er niks van.

JULIEN: Misschien hebben die stralen Deedee omhoog gezogen.

VICTORINE: Naar waar?

JULIEN: Den hemel in.

VICTORINE: Dan is 't nu een engeltje.

YVONNE: (huilbui) Deedee, mijn engeltje...!

BERRE: En toch voel ik dat die hier nog ergens is.

YVONNE: Uw gevoel is van "kus m'n gat"...!

JULIEN: (veert recht van z'n stoel) Wie heeft er honger? Dan ga ik frieten halen.

VICTORINE: Met onze auto? Dan zijn de frieten koud tegen dat ge terug zijt. Ge kunt beter met een stootkar rijden.

JULIEN: Onze auto die bolt en meer moet die niet doen.

VICTORINE: Daar scheelt nu toch iets serieus aan, hé Julien. Bij het starten gisteren kwam er veel smoor vanonder de kapoot. Misschien moet ge er toch eens mee naar de garage.

BERRE: En wat zeggen ze daarvan op de keuring? Zo'n scharminkel wordt toch niet meer goedgekeurd?

JULIEN: De autokeuring...? Daar ben ik al 10 jaar niet meer geweest.

BERRE: En ge zijt ook niet verzekerd zeker?

JULIEN: Nee, en daar gaan ons Victorine en ik elk jaar van op citytrip. (veert recht, dan tot allen) Vertel eens wat ik moet meebrengen van de frituur.

YVONNE: Ik heb geen honger.

BERRE: (voorzichtig) Jamaar Yvonneke, gij hebt al niks meer gegeten sinds gisteren.

YVONNE: Ik eet niet meer zolang ons Deedee niet terug is.

VICTORINE: Volgens mij heeft die pompier er iets mee te maken. Ik vind dat van in 't begin al een vettig manneke.

YVONNE: De Cois? Dat geloof ik niet. Dat lijkt mij een brave mens.

BERRE: En ik ben die pompier kotsbeu, weet ge dat. Ik zal die seffens een buiten smijten.

(Mike komt dronken binnen via de keuken, hemd uit de broek, stropdas los, z'n gulp open, hemd verkeerd dichtgeknoopt en met chapka muts op z'n kop)

VICTORINE: Wat schieten ze daar binnen...? Die komt van dat verjaardagsfeestje.

JULIEN: Die heeft ze er niet naast gekapt precies.

MIKE: (geeft Berre een brutale schouderklop) Hier se..., mijne favoriete farao van... (plaatselijke gemeente invullen)

VICTORINE: Die is zo zat als een kanon.

YVONNE: Maar ons Deedee zei dat hij nooit alcohol dronk.

VICTORINE: (slaat de walmen weg) Baaaah..., zijn adem stinkt uren tegen windop.

MIKE: (wrijft in z'n handen) Amaai, 't is koud buiten.

VICTORINE: Is dat nu weer om nog een berenmuts te dragen, jongen?

MIKE: Ik heb altijd koude oren.

YVONNE: Die zullen wel opwarmen als ik er eens goed aan trek...!

BERRE: (houdt haar tegen) Kalm Yvonne.

VICTORINE: (tot Mike) Waarom rijdt ge niet met uwe auto als 't zo koud is?

MIKE: Dan kunt ge niet drinken hé. (op rijm) En dan rijdt de Mike liever met den bike.

YVONNE: Dus ge waart van plan om te drinken?

MIKE: Ja, het was gratis hé.

YVONNE: (kwaad) En heeft meneer zich geamuseerd op het verjaardagsfeestje?

MIKE: Ja, het was er plezant. We hebben nog op tafel gedanst met collega's.

YVONNE: (haalt zwaar uit naar Mike) Gij geeft geen zier om ons Deedee hé. Wil ik eens iets zeggen, gij verdient ons Deedee niet...! Gij denkt enkel maar aan uw eigen...!

MIKE: Waarom zijt gij zo boos, make?

YVONNE: Omdat ons Deedee al sinds gisteren vermist is?

MIKE: Oei..., dat was ik helemaal vergeten.

YVONNE: Hoe kunt ge nu zoiets vergeten, stomme uil...!

VICTORINE: (ad Mike) Ja, hij heeft wel iets weg van een uil met die onnozel muts op zijne kop.

MIKE: Dus Deedee De Vogel is nog altijd gaan vliegen?

BERRE: Ja, al sinds gisteren.

VICTORINE: (tot Mike) Uw gulp staat nog open.

MIKE: Oei, als MIJNE vogel maar niet gaat vliegen, haha. (tot Berre) Kunt ge de chauffage niet wat hoger zetten?

JULIEN: Geef hem een borreltje als hij 't zo koud heeft.

VICTORINE: Nog meer alcohol? Dan staat hij seffens op zijne kop.

MIKE: Wil ik eens zeggen wie z'n schuld dat dat is? (wandelt tot bij Berre en wijst hem aan) Den deze hier...! Den David Copperfield van den Aldi die z'n eigen dochter laat verdwijnen...!

BERRE: (verrast) Hola hola..., wat gaan we nu krijgen...?

MIKE: Die piramide kunt ge beter gebruiken als kiekenkot.

BERRE: Nu gaat ge wel te ver, hé makker! (wil op Mike stuiken, maar wordt tegengehouden door Victorine en Julien)

MIKE: En weet ge wat ik nu ga doen? Ik ga slapen. (doet z'n muts af, legt zich in de divan en sluit z'n ogen)

YVONNE: Hij moet hier maar overnachten.

BERRE: Hier...? Ik steek hem nog liever vanachter in mijne compostbak...!

YVONNE: Ge laat hem gerust. (ontfermt zich over Mike en dekt hem toe met een dekentje)

BERRE: Gij moet er nog eieren onder leggen ook.

YVONNE: Dat wordt misschien wel onze schoonzoon hé.

JULIEN: Hoe kunt ge nu een schoonzoon hebben als ge zelfs geen dochter hebt? (krijgt een por van Victorine)

BERRE: (tot Yvonne, ad Mike) Hij moet niet eens z'n schoenen uittrekken in de zetel. Dat moet ik eens riskeren, dan is 't dikke kermis hier.

MIKE: Kan dat wat stiller hier alstublieft...? Een mens kan niet eens fatsoenlijk slapen.

BERRE: (kwaad) Mijn vuisten kriebelen hé...!

YVONNE: Laat hem maar gerust.

(Georgette komt binnen via de keuken)

GEORGETTE: Wilt ge nu eens iets weten? Mijne kater is plots verdwenen. En ik denk dat ze daar hier meer van weten. (tot Berre en Julien) Beken het maar, heren. Gij hebt die vermoordt...!

JULIEN: Ja, we hebben er een wintermuts van gemaakt voor de Mike.

GEORGETTE: (streelt aangeslagen de chapka van Mike) Mijn Leonneke, mijn lief Leonneke, ocharme. Wat hebben ze met u gedaan. (dan kwaad tot Julien) Ik ga u aangeven bij GAIA. (ad Mike) Waarom ligt die hier te slapen? Is hij ziek?

YVONNE: Nee zat.

GEORGETTE: Gij hebt zo'n rode ogen, Yvonne? Scheelt er iets? (begint ook te snotten na huilbui van Yvonne) Gij hebt ook medelijden met ons Leonneke, hé Yvonne. Maar ik ook zenne.

VICTORINE: (gooit een Kleenex naar Georgette) We zijn in de rouw. Deedee is vermist.

GEORGETTE: Vermist...? Deedee...? Hoe kan dat...?

VICTORINE: Al sinds gisteren.

GEORGETTE: Dat zal den Berre wel gedaan hebben want mijne kater heeft hij ook gemolesteerd.

BERRE: Een kat is gene mens...!

GEORGETTE: En wat als die verkracht is?

YVONNE: Wie..., ons Deedee...?

GEORGETTE: Nee, mijne kater.

BERRE: Een kater wordt niet verkracht. Het zijn enkel katten die dat geluk hebben.

JULIEN: Pas maar op, een gat is een gat hé.

GEORGETTE: Mijne kater hé...

BERRE: (onderbreekt) Georgette, houdt nu eens efkes uwe snater over uw kater, ja...!

GEORGETTE: Gij hebt weer pluiskes op uw kleren hangen.

BERRE: (stoot haar af) En blijf van m'n lijf...!

GEORGETTE: (tot Yvonne) En waar zit Deedeeke dan...?

YVONNE: Dat weten we niet.

GEORGETTE: Is ze dood?

YVONNE: Dat weten we ook niet.

GEORGETTE: En hoe is die verdwenen?

VICTORINE: Dat weten we wèl.

BERRE: (tot Georgette) Bol het nu maar af. Gij maakt het alleen nog maar erger.

GEORGETTE: Daar hangt nog een pluiske op uw trui.

BERRE: (opent de keukendeur) Saluut...!

(Bij de deur verwijderd Georgette nog snel een pluusje op de kleren van Berre. Georgette af. We horen op de achtergrond het geluid van een draaiende boormachine dat een gat in een stenen muur boort, gevolgd door een knal)

VICTORINE: Wat is dat...?

JULIEN: Dat is de Cois.

VICTORINE: Wat is die aan 't doen?

BERRE: Dat vraag ik mij ook af. Kom Julien, we zullen eens gaan kijken.

(Berre en Julien af langs de berging)

VICTORINE: (haalt enkele velletjes Kleenex uit de doos en geeft die aan Yvonne) Hier, dat is voor u, NIET voor uwe vent hé.

YVONNE: Merci Victorine.

VICTORINE: Denkt gij wat ik denk, Yvonne? Hier is iets gaande...! En die zatlap daar in de zetel weet daar meer van. Zo doet ge niet als uw lief verdwenen is.

YVONNE: Ja, hier is iets niet pluis. En ik vind het ook raar dat iedereen hier wc-papier mist, behalve onze Berre. Volgens mij heeft die ergens een geheim plekje.

VICTORINE: (ad Mike) We zullen hem eens wakker maken. En als hij niet gaat zeggen

wat hier aan de hand is dan klop ik het eruit...! (stroopt haar mouwen op)

(Victorine en Yvonne wekken Mike)

MIKE: (ontwaakt) Wat is 't...? Is 't al tijd om op te staan...? Welke dag is 't...?

VICTORINE: (grijpt Mike bij de keel) Als ge nu niet gaat zeggen wat hier gaande is dan knijpen we uw keel dicht...!

MIKE: (bekent) Ik word gechanteerd.

YVONNE: Door wie...?

MIKE: Door den Berre en de Julien.

VICTORINE: Allé, de mijne zit er toch ook weeral tussen.

YVONNE: (vervolgt tot Mike) En wat moest gij doen...?

MIKE: Ik moest als vent onder de piramide kruipen en als vrouw er onderuit komen. Of ik mocht mijn vogeltje Deedee niet meer zien.

VICTORINE: Goed, dan gaan wij nu het spelleke omdraaien.

MIKE: Jamaar, ik wil Deedee niet verliezen hé.

YVONNE: Dat zal niet gebeuren.

VICTORINE: Dat is al gebeurd...! We zijn haar kwijt...!

YVONNE: Waar is ons Deedee...?

MIKE: Dat weet ik niet.

VICTORINE: Kom maar eens efkes mee naar ons tuinhuisje en daar vertelt ge ons alles of we duwen u een cactus tussen uw tanden...!

MIKE: (als hij uit de zetel komt) Oei..., ik krijg draaistoornissen. En ik moet precies gaan spouwen.

VICTORINE: (presenteert de chapka muts) Doe het hier maar in.

(Victorine en Yvonne trachten een wankelende Mike overeind te houden tot bij de keukendeur)

MIKE: Precies de kuskesdans. (zingt en danst) Ik ben boer Harms en ik hou van disco... (roept en klapt ritmisch in z'n handen) En changer...!

VICTORINE: We moeten Boer Harms citroensap laten drinken zodat hij terug nuchter wordt.

MIKE: (tot Yvonne) Daar zit een vlieg op uw neus. (herpakt zich) Oh nee, 't is een puistje. Kom, we zullen dat eens rap uitpitsen...!

YVONNE: (stoot hem af, dan kwaad) Blijf van mijn gezicht...!

(Yvonne en Victorine gaan met de dronken Mike af naar de keuken. Victorine graait de doos Kleenex nog mee. Berre en Julien komen van de berging met een bewusteloze Cois die nu een zwart gelaat heeft met de haren steil omhoog)

JULIEN: Die heeft precies aan den elentric gehangen...!

BERRE: Volgens mij heeft die door de hoofdkabel geboord.

JULIEN: Wat gaan we ermee doen, Berre?

BERRE: We zetten hem onder de piramide.

(Cois wordt op de stoel onder de piramide gezet)

JULIEN: (legt zijn oor te luisteren aan de borst van Cois) Zou hij dood zijn?

BERRE: Veel beweging zit er niet meer in hé.

JULIEN: En als hij ook verdwijnt gelijk Deedee...?

BERRE: Dat zou goed uitkomen want dan zijn we er vanaf. (krabt zich in de haren) Wat gebeurt hier toch allemaal de laatste dagen...!

(De deurbel rinkelt)

JULIEN: Daar belt iemand aan de voordeur, Berre.

BERRE: Ik ga opendoen. Zorg intussen dat die pompier niet van die stoel valt. (kijkt door het raam) Tiens..., vreemd volk aan de deur.

JULIEN: Dat zal onze eerste klant al zijn voor onze piramide.

BERRE: Ja, ze reageren al op mijn annonce in de gazet. Kunt gij het doek van de piramide dichtschuiven dan ga ik die klant binnenlaten? (af naar de hal)

(Julien schuift doek aan voorkant van de piramide dicht. Berre komt met dokteres van de hal. Het is een bazig type en ze draagt een dokterstas)

BERRE: (fier tot dokteres, ad piramide) Hier staat 'm dan hé. We gaan hem "DE VOGEL" noemen omdat ik toevallig Albert De Vogel heet, ziet ge. Over de prijs valt nog te onderhandelen. Dit is nog maar het prototype, maar daar zullen er duizenden...

JULIEN: (verbetert) ...miljoenen!

BERRE: ...Ja, miljoenen van gemaakt worden.

JULIEN: En ik ben de CEO van de sectie "verkoop".

BERRE: (tot dokteres) Maar nu staat hij in promotie.

JULIEN: Hoe..., krijg ik al promotie...?

BERRE: Maar nee, de piramide staat in promotie.

DOKTERES: (monstert de piramide) Daar kruipt toch veel tijd in?

JULIEN: Tijd hebben we in overvloed. Ik ben op de ziekenkas. Vergelijk het maar met congé. Een doktersbriefje kost maar 27 euro en daar trekt ge nog 24 euro van terug langs de ziekenkas. Dus 3 euro voor een week verlof. En dat doe ik zo'n tien keren per jaar..., als we niet aan 't staken zijn.

DOKTERES: Krijgt ge dan geen controle?

JULIEN: Jawel, maar ik ben niet veel thuis. En als ik wel thuis ben dan maak ik die dokter wel iets wijs. Om de Julien in 't slaap te doen moeten ze vroeger opstaan zenne.

DOKTERES: (tot Berre) Is uw buurman meneer Sap niet thuis?

BERRE: Die woont hiernaast.

DOKTERES: Jamaar, een buurvrouw vertelde me dat hij meestal hier aanwezig is.

BERRE: (ziet het onheil hangen) Die komt soms eens op bezoek, ja.

DOKTERES: Waar kan ik die vinden en wat doet die heel de dag....?

BERRE: Dat weten wij niet, hé madam.

DOKTERES: Ik ben dokter hé, geen madam.

JULIEN: Geen madam...? Zijt gij dan zo'n vent die zich laten opereren heeft...?

DOKTERES: Nee, ik ben controledokter van de ziekenkas. (zet dokterstas op tafel)

(Oogcontact tussen Julien en Berre. Ze moeten even doorslikken)

DOKTERES: Zou ik even uw toilet mogen gebruiken, meneer De Vogel?

BERRE: Natuurlijk dokter. Maar helaas is daar geen toiletpapier.

JULIEN: (vervolgt) Ge kunt misschien wat doktersbriefjes meenemen uit uwe kabas.

DOKTERES: (scheurt enkele voorschriftbriefjes af) Merci. (af naar de hal)

JULIEN: Verdoemme hé, dat is die control van de ziekenkas...!

BERRE: En jij geeft dan nog grote woorden dat ge ne karottentrekker eerste klas zijt.

JULIEN: Wie zou nu denken dat die HIER gaat aankomen.

BERRE: Nu gaat jij uwe mond houden hé. Ik zal het woord wel doen...! (onderzoekt haar dokterstas, vindt een spuitje en leest) Articiëne. Dit is wat we nodig hebben.

JULIEN: Waarvoor dient dat, Berre...?.

BERRE: Een spuitje verdovingsmiddel voor tandartsen. (legt het spuitje op het dressoir)

DOKTERES: (komt van de hal, dan tot Berre) Kent jij Julien Sap?

BERRE: Bedoelt gij die buschauffeur?

DOKTERES: Ja, die buschauffeur.

BERRE: Ja, die is hier.

DOKTERES: Waar is hij want ik moet hem dringend spreken?

BERRE: Die zit hier...! (opent doek aan voorkant piramide)

DOKTERES: (ad Cois) Wat doet hij daar?

BERRE: Oh, die zit daar al drie weken, madam.

DOKTERES: Waarom?

JULIEN: Hij is in hongerstaking. Ik denk dat hij een burn-out heeft. Het botert ook niet meer zo goed tussen hem en z'n vrouw. Zelfs zijn hond wil niet meer naar hem luisteren.

DOKTERES: Heeft hij een hond?

JULIEN: Ja, den Blacky. (roept luid bij het raam) Blacky...? (de hond blaft op de achtergrond) Gehoord? Dat was zijne hond.

DOKTERES: Waarom blaft die hond als GIJ z'n naam roept?

JULIEN: Dat vraag ik mij ook af, madam.

DOKTERES: (ad Cois) Ik vind dat die man onder de piramide er niet goed uitziet.

BERRE: Natuurlijk dat die zo niet kan gaan werken, hij is steendood.

DOKTERES: Dood nog niet, maar veel scheelt het niet. (neemt haar dokterstas van tafel) Bedankt voor de ontvangst, meneer De Vogel. Nog een prettige dag verder.

(Berre laat de dokteres buiten langs de hal en keert weer)

BERRE: (tot Julien) Dat was op het nipperke, hé vriend.

JULIEN: Gaat die dokteres ons geloven?

BERRE: Dat vraag ik mij ook af.

JULIEN: Wat zijt ge van plan met dat spuitje?

BERRE: Dat komt nog van pas. Maar waar ons Deedee is..., ik begrijp er niks van. (ontdekt de chapka muts in de zetel en de afwezigheid van Mike) Waar zit dat zat konijn?

JULIEN: De Mike stond buiten met ons vrouwen te laméren.

BERRE: (wantrouwig) Dat is stront aan de knikker...!

JULIEN: Gaat die z'n mond kunnen houden tegen die vrouwen?
 BERRE: Als het zo zit dan zullen wij onze Mike wel eens een lesje leren.
 JULIEN: (gaat tot bij Cois en trekt z'n beide oogleden open) 't Is just Zwarte Piet.
 COIS: (komt plots boven water en kijkt om zich heen) Waar ben ik...?
 JULIEN: Ge zijt in den hemel.
 COIS: En wie zijt gij...?
 JULIEN: Ik ben Sint-Pieter...!
 COIS: (komt overeind, dan met vrouwelijke trekjes) Waarom zit ik hier op dat stoeleke onder dat piramideke?
 JULIEN: Ge zijt aan den elentric blijven hangen met uw pollekes.
 BERRE: (spoort Cois aan) Ga maar naar huis nu.
 COIS: Ja, dat zal ik doen. Ik zal mijn schafzakje maar meepakken. (liefjes) Ge lijkt me wel twee leuke schetebes precies. Hebt ge geen goesting om mee te gaan. We gaan plezier maken hé. Oh, ik droom er al lang van om met zo'n twee lieve snuiters in de koffer te duiken.
 JULIEN: "Lepeltje lepeltje" slapen kunnen we al, hé Berre.
 COIS: Dan moet "lepeltje-vork-lepeltje ook lukken.
 BERRE: Nee, toch niet. (leidt Cois af naar de keukendeur)
 COIS: Dag schattekes. (af langs de keuken met z'n schafzak)
 JULIEN: Die pompier deed zo raar.
 BERRE: Die heeft te lang onder de piramide gezeten natuurlijk. Wat wilt dat zeggen?
 JULIEN: Dat onze piramide ècht werkt.
 BERRE: Maar ik vrees dat ik met een lek zit...!
 JULIEN: Dat is niet erg, Berre. Ik heb soms ook last van mijne prostaat.
 BERRE: Ik bedoel dat die Mike ons een ferm loer kan draaien als die z'n mond niet kan houden tegen die vrouwen.
 JULIEN: Dan zal de Julien dat varken wel eens wassen...! We pakken 'm...!
 MIKE: (komt plots binnen van de keuken) Waar is mijn muts...?
 BERRE: (stuikt op Mike en houdt hem in een wurggreep) En nu gaat ge ons alles vertellen wat ge weet...!
 MIKE: (kordaat) Ta-ra-ra...!
 BERRE: Dan gebruiken we de grove borstel maar. (als Julien naar de keuken wil) Wat gaat gij doen...?
 JULIEN: Een borstel halen.
 BERRE: Maar nee, we pakken de verdovingsspuit. Ik hou hem in bedwang en gij duwt die spuit in z'n been...!
 JULIEN: Waar is die spuit...?
 BERRE: Die ligt daar op de kast.

(Julien pakt het spuitje van de kast, maar door het tegenspartelen van Mike duwt Julien de spuit per toeval in het been van Berre. Mike kan vluchten langs de keuken)

BERRE: Wat doet gij nu, Julien...? (heeft plots een slepend been)
 JULIEN: Gaat 't, Berre?
 BERRE: (gepikeerd) Ja, het gaat. Maar op één been...! (leunt krampachtig met z'n ellebogen op tafel) Doemme hé.
 JULIEN: Sorry Berre, maar ik zag in ene keer drie benen en ik wist niet meer dat...

YVONNE: (komt van de keuken, dan streng) Waarom is de Mike gevlucht...?

JULIEN: Die moest dringend naar het toilet en had geen wc-papier.

YVONNE: (tot Berre) Kunt gij eens efkes meekomen naar de hal?

BERRE: Waarom?

YVONNE: Ik zit zonder elentric in de keuken.

BERRE: Dan zal er wel een zekering gesprongen zijn.

JULIEN: Hier is den elentric ook afgesprongen. Dat ligt aan de vogels die buiten op den elentricdraad zitten.

YVONNE: Welke vogels, Julien? Toch niet Albert De Vogel...?

JULIEN: Nee, die kan niet vliegen hé.

(Yvonne wil met Berre naar de hal, maar Berre volgt met een slepend been)

YVONNE: (tot Berre) Wat mankeert gij aan uw been...?

BERRE: Ik ben tegen mijne remork gelopen.

YVONNE: Ge hebt niet eens een remork, snul.

BERRE: Tegen de hoek van de tafel dan.

YVONNE: Ik zal u eens rap een pilleke tegen de zeer geven. (wil deurtje van het dressoir openen)

BERRE: (kordaat) Blijf uit die kast, Yvonne...!

YVONNE: Waarom...? Dat is ook MIJN kast, hé meneer. (ontdekt in het dressoir het maandblad van de Cactus) Hier moet ge kijken..., het maandblad van de Cactus...! (tot Berre) En gij wist dat niet, nee...? (bladert door het maandblad) Pagina 3 ontbreekt, pagina's 4, 5, 6 tot en met 11 ontbreken ook. Wat is daarmee gebeurd...?

BERRE: (bekent) Ik heb dat gebruikt.

YVONNE: Toch niet om...? En nu juist dat MIJN artikel met MIJN foto erin stonden. En gij hebt MIJNE foto gebruikt om...

JULIEN: (vervolgt) ...ja, om het landschap schoon te vegan.

YVONNE: (nijdig tot Julien) En gij hé..., maak dat ge vanonder mijn ogen zijt voor ik hier een moord bega...! (opent de keukendeur, dan dreigend tot Berre) En gaat gij maar mee...!

BERRE: Yvonneke m'n champignonneke, ge krijgt weer een puistje in uw gezicht...!

YVONNE: (woedend) Dat is uw schuld. En ik steek morgen uwe piramide in brand...!

BERRE: Dat is niet erg, de pompiers zijn toch elke dag hier.

YVONNE: (woedend) Trap het af...! Alletwee...!

(Julien met schrik af langs de keuken, Berre volgt hem met een slepend been)

VIJFDE BEDRIJF

(Volgende dag)

(Alle doeken aan de piramide zijn dicht. Yvonne bladert troosteloos door een fotoalbum van Deedee. Berre kijkt mee over haar schouders en voorziet haar tussendoor van Kleenex aan de lopende band)

YVONNE: ...Twee dagen is ons Deedee nu al weg. Die zien wij nooit meer terug

BERRE: Al goed dat we nog een fotoalbum hebben van haar.

YVONNE: En wat nu...? Geen kleinkinderen voor ons? Geen nakomelingen. Wie gaat er nu erven van ons? En dat is allemaal uw schuld...! (boos) Gij met uwe stomme piramide...!

BERRE: Maar Yvonneke mijn honneponneke, daar kan ik toch niks aandoen.

YVONNE: Wie dan wel...?

BERRE: Yvonne, ge krijgt weer een puistje in uw gezicht hé...!

YVONNE: Och, het kan mij allemaal niet meer schelen.

BERRE: Yvonneke mijn tante nonneke, wat zegt ge nu allemaal.

YVONNE: En noem mij nooit meer "Yvonneke" of ik steek u op 't kanonneke...! Verstaan...!

BERRE: (monstert de velletjes Kleenex) Zouden we dit niet kunnen gebruiken op de wc?

(Yvonne graait de resterende velletjes Kleenex uit z'n handen. De vaste telefoon rinkelt. Yvonne veert recht uit de zetel en neemt op)

YVONNE: (door hoorn) Hallo bij De Vogel. - - - (met hand op hoorn tot Berre) Het is iemand van Het Laatste Nieuws die iets wil vernemen over ons Deedee.

BERRE: Niks zeggen hé.

YVONNE: (door hoorn) Saluut...! (haakt in, dan tot Berre) Dat is al de zesde gazet die vandaag belt voor nieuws over ons Deedee.

BERRE: Hoe weten die dat? Nu niet meer opnemen hé. (als Yvonne haar jas aantrekt) Waar gaat ge naartoe?

YVONNE: Naar de politie, de verdwijning van ons Deedee aangeven.

BERRE: (houdt haar tegen) Nee, wacht nog tot deze middag.

YVONNE: Zèèèg, nog eens wachten. We wachten al twee dagen.

BERRE: (staat bij het raam en merkt op) Julien en Victorine parkeren hun auto op ONZE oprit. Wat zijn die van plan...?

YVONNE: Gij hebt nog van één ding geluk.

BERRE: Oh ja? Wat dan...?

YVONNE: Als gij in den bak vliegt dan hebt ge al zeker wc-papier in uw cel.

BERRE: Dat zoudt gij nog willen hé.

(Victorine en Julien komen binnen via de keuken, beiden gekleed in jas)

VICTORINE: Nog geen nieuws over Deedee?

YVONNE: Nee, we weten niet waar ze zit.

JULIEN: Al goed dat haar zaklamp nu brandt. Zo kan ze onderweg toch nog iets zien.

(krijgt een por van Victorine)

BERRE: Daar zijn al heel de morgen telefoons geweest van vriendinnen, collega's van 't werk, zelfs die van de gazet hebben al een paar keren gebeld.

YVONNE: Ze zijn hier zelfs al in de living geweest voor een foto van ons.

JULIEN: Dat kan nu toch niet meer hé.

VICTORINE: Dat is normaal. Dat is een verontrustende verdwijning. Dat zal wel op 't middagnieuws van VTM komen ook.

JULIEN: Zijn die al komen filmen? Misschien moet ik dan mijne plastron nog gaan aantrekken.

YVONNE: (ontroostbaar, toont aan Victorine) Dit is de fotoalbum van ons Deedee. Hier was ze twee jaar, hier deed ze haar eerste communie, hier de plechtige communie, hier heeft ze haar diploma behaald...

VICTORINE: Het was toch een schoon kindje hé.

YVONNE: Waarom zegt gij "was"...? Denkt gij dat ze dood is?

VICTORINE: Alles kan hé.

JULIEN: Ze is toch niet met haar auto vertrokken want die staat hier nog voor de deur.

VICTORINE: Wij willen haar twingo wel overnemen, onze auto is toch versleten.

JULIEN: Nee Victorine, onze auto doe ik niet weg.

BERRE: (kwaad) Die twingo van ons Deedee blijft hier voor de deur staan...!

VICTORINE: Ik zou niet in uw schoenen willen staan, meneer Albert De Vogel. Ge gaat naar de slachtbank deze keer...!

BERRE: Uwe Julien was er ook bij toen het gebeurde, hé madam.

JULIEN: (valt uit de lucht) Gaan ze mij ook in den bak draaien?

VICTORINE: Dat zou kunnen, want gij stond erbij toen Deedee verdween.

JULIEN: Jamaar, het is Berre z'n piramide hé.

VICTORINE: En wilt ge nog eens iets weten? Deze morgen heeft onze Julien al een aangetekende brief gekregen van z'n werkgever. Hij is ontslagen.

BERRE: (ironisch) Hoe zou dat mogelijk zijn?

VICTORINE: Ze zeggen dat hij meer op de ziekenkas is dan dat hij werkt.

JULIEN: Die dokteres heeft een slecht rapport geschreven.

VICTORINE: Dus vanaf volgende maand kan hij gaan doppen.

YVONNE: Dat gaat ge voelen in uwe portemonnee hé.

JULIEN: Neenee, ik ga honden kweken met onze Blacky. En als onze piramide in productie gaat dan...

VICTORINE: (onderbreekt) Zwijg me over die piramide hé.

JULIEN: (tot Berre) Hoe is 't met uw been?

BERRE: M'n been heeft heel de nacht geslapen.

YVONNE: (staart ondertussen door het raam, dan tot Julien) Waarom hebt gij uw auto op onze oprit geparkeerd?

VICTORINE: We komen van den Aldi en onze Julien z'n remmen werkten niet meer...

JULIEN: (vervolgt) ...en daarom heb ik 'm maar naast uwe mercedes geparkeerd.

YVONNE: Dat past toch niet, zo'n oude verroeste rammelkar naast een kathedraal van een auto.

JULIEN: Als er iets scheelt aan onze auto zal onze Blacky wel blaffen. (roept bij het raam) Is 't niet waar, Blacky...? (hond blaft op de achtergrond). Ja, zegt 'm.

VICTORINE: We moeten naar huis want ons koffer zit nog vol. Onze hamburgers gaan ontdoeien.

JULIEN: Dan is onze Blacky er goed mee.

VICTORINE: Ik heb niet geslapen deze nacht. Heel de nacht liggen denken aan Deedee. Hoe is die verdwijning van Deedee nu toch kunnen gebeuren? Leg me dat eens uit.

BERRE: Ik stond hier.

JULIEN: En ik stond daar.

VICTORINE: En toen?

JULIEN: Toen ging Deedee op de stoel zitten onder de piramide.

BERRE: Ik sloot het doek en...

JULIEN: (vervolgt) ...toen was ze riebebedie...!

BERRE: In ene keer niks meer...! Helemaal niks...! (opent doek aan de voorkant en Deedee zit plots terug op de stoel onder de piramide...!)

DEEDEE: Dag allemaal...!!! (komt vanonder de piramide en presenteert zich) Hier is the one and only Deedee De Vogel...!

(Iedereen aan de grond genageld van verstomming)

YVONNE: (staat perplex) Deedee...? Mijn Deedeeke...! (omhelst Deedee innig)

VICTORINE: (verwonderd) Maar kijk daar..., ons Deedeeke is terug...!

JULIEN: Dat wordt feesten, mannekes.

VICTORINE: (omhelst Deedee ook) Ik heb u nooit zo gere gezien als nu.

JULIEN: Precies dat de klokken van Rome geweest zijn...!

BERRE: (eist de aandacht) Dus..., dus..., mijn piramide werkt toch...!!

VICTORINE: (tot Deedee) Waar hebt gij al die tijd gezeten...?

DEEDEE: Dat weet ik zelf niet. Het was alsof ik heel die tijd droomde.

YVONNE: Ge kon ons toch bellen?

DEEDEE: Hoe...? Mijne smartphone lag op mijn kamer.

YVONNE: Ik kan wenen van blijdschap.

BERRE: (troostend) Yvonneke, m'n lief bouillonke, m'n opgeblazen balkonneke, m'n grabbeltonneke, m'n bedsponneke...

YVONNE: Nu ook niet overdrijven, hé Berre.

DEEDEE: Ik ga eerst naar mijn werk bellen zodat ze daar niet ongerust zijn. (af naar hal)

BERRE: Wat heb ik al die tijd gezegd? Alles komt terug op z'n pootjes terecht. Wil er nog iemand onder de piramide gaan zitten om te testen...?

YVONNE: NIEMAND gaat nog onder uwe piramide zitten...!

VICTORINE: (tot Yvonne) Niet te dicht bij die piramide komen of ge zijt seffens ook de pist in...!

(De vaste telefoon rinkelt)

BERRE: Daar se, dat zullen die mannen van de gazet weer zijn. Ik zal die telefoonkabel eens rap uittrekken... (trekt telefoonkabel uit) ...en NIEMAND komt hier nog binnen. (maakt de keukendeur op slot en steekt de sleutel op zak) Voilà, niemand zal ons vandaag hier nog komen lastigvallen.

DEEDEE: (op van de hal met haar handtas) Het doet toch deugd om weer terug thuis te zijn.

VICTORINE: Dat kan ik geloven.

BERRE: (slaat z'n arm om Deedee) Hebben wij u al eens ooit gezegd dat we u gere zien?

DEEDEE: Nee.

BERRE: Wel, dan weet ge 't nu.

YVONNE: (tot Berre) En nu EIS ik dat gij die piramide afbreekt.

BERRE: Daar gaat Darwin niet gelukkig mee zijn, hé Yvonne.

YVONNE: Uwe Darwin kan mij gestolen worden. AFBREKEN...! (schuift nu ook de doeken aan de zijkant van de piramide open, enkel het achterste doek laat ze dicht)

(Plots komt Mike van achter de piramide tevoorschijn. Onbegrijpelijk voor alle aanwezigen)

MIKE: (met brede smile) Hallo allemaal...!

BERRE: (verwonderd) Hoe komt gij binnen...?

MIKE: (ad luik) Langs daar want de keukendeur was vast.

YVONNE EN BERRE: Langs waar...?

MIKE: Van daar achter de piramide.

(Berre en Yvonne inspecteren de fondmuur voelend met hun handen)

DEEDEE: (ondertussen even afgezonderd tot Mike) Waarom doet gij dat, jongen?

MIKE: Ik was vergeten dat uw ouders dat niet mochten weten.

BERRE: (ontdekt het ontsnappingsluik, dan boos tot Mike) Kom eens hier gij...! (ad luik)
Wat is dat...?

MIKE: Een gat.

BERRE: Ja, dat zie ik ook wel dat dat een gat is.

YVONNE: (vervolgt tot Mike) En wie heeft dat gat in ONZE muur gemaakt...?

MIKE: (bekent nederig) Ikke. (ad Deedee) Maar 't was wel in opdracht van mijn vogeltje daar.

BERRE: (terwijl Deedee stiekem naar de hal wil, luid) Deedee, kom eens hier gij...!

YVONNE: (vervolgt tot Deedee) Wat heeft dat te betekenen...?

DEEDEE: (aarzelend) Wel euh..., ik was dat spelleke met die piramide van onze pa kotsbeu en dat was de enige oplossing.

YVONNE: Dus daarom moest gij op de zolder zijn..., voor dit behangpapier?

DEEDEE: Yep.

BERRE: (tot Mike) En gij moest hamer en beitel hebben om dat gat te maken?

MIKE: Yep.

YVONNE: Dan zullen we morgen maar een plafoneur laten komen om dat gat terug dicht te maken zeker.

MIKE: Ik heb er nochtans heel de nacht aan gewerkt. Ik heb zelfs blaren op m'n vingers.

JULIEN: (tot Berre) 't Is dàt wat wij die nacht gehoord hebben. Weet ge 't nog, poepie...?

BERRE: (tot Deedee) We zijn toch blij dat ge terug zijt en dat we nu eens eindelijk rustig kunnen genieten met ons drie.

MIKE: (presenteert zich) Met vier...!

BERRE: Yvonne, ge moogt een goei fleske opendoen.

(Dan stuift plots ook nog Georgette langs het luik naar binnen)

GEORGETTE: (tot allen) Wilt ge nu eens iets weten...? Onze Leon is terug. En ik moet zijne naam gaan veranderen in Leonie want hij had 4 kleine katjes bij. Het is potverdekke gene kater, 't is een kattin.

BERRE: (luid) Hoe komt gij binnen...?

GEORGETTE: (ad luik) Langs daar want de keukendeur was vast. (tot Julien) Er hangt een pluiske op uw trui. (wil het verwijderen)

JULIEN: Dat is MIJN pluiske en daar blijft gij af...!

DEEDEE: (dicht bij Mike, nederig) En dan moet ik nog iets opbiechten. (aarzelend) Euh..., ik weet eigenlijk niet goed hoe ik dat moet zeggen. (tot Mike) Kom, vertelt gij het maar, jongen...!

MIKE: Ikke...? Hoe moet ik dat doen...?

BERRE: (autoritair tot Mike) Is onze Mike stout geweest...?

MIKE: (met guitig lachje) Ja..., eigenlijk wel.

BERRE: Heeft de Mike met ons Deedeeke gesjamfoeterd...?

MIKE: Ja. (nog meer guitig) Ik ben een deugniet hé.

BERRE: (grijpt hem bij de keel) Is ons Deedee zwanger...?

MIKE: (aarzelend) Wel euh..., eigenlijk maar een héél klein beetje. Ja, het is de moeite niet.

JULIEN: Ook dat nog, die heeft z'n paard van stal gehaald.

MIKE: Nee, ik heb geen paard.

DEEDEE: (bekent bijna wenend) Ja, ik ben zwanger. Is 't nu goed...?

VICTORINE: Dat is straf. De ene vogel is nog maar pas riebebie en er komt al een nieuwe vogel op de nest zitten.

GEORGETTE: Hopelijk worden het er geen vier gelijk bij mijn kat.

YVONNE: (ontfermt zich over Deedee) Voor wanneer is 't?

DEEDEE: Voor tegen Kerstmis.

VICTORINE: Dan zal de Kerstman die wel onder de kerstboom leggen.

JULIEN: Neenee, onder de piramide hé, haha.

VICTORINE: Houd gij uwe teut maar of ik zal u eens onder de piramide leggen...!

JULIEN: Dus..., de Mike heeft ZIJNE cactus gebruikt?

MIKE: Ja..., in het tuinhuisje...!

YVONNE: Tussen mijn cactussen...?

DEEDEE: Amaai..., er steken sindsdien nog stekels in m'n poep.

MIKE: Heu...? Nu weet ik waarom gij zo kreunde...!

(Onder volgend gesprek zal de hond van Julien regelmatig blaffen op de achtergrond. Plots gebonk op de keukendeur)

COIS: (OFF, verwijfd) Hello everybody. Waarom is dat deurtje vast...?

MIKE: (opent het luik) Kom maar langs hier, dat doen ze allemaal.

(Cois kruipt met een felgekleurde schaftzak naar binnen langs het luik. Hij draagt een Hawaii-outfit met een sportieve roze pet op z'n kop)

COIS: (tot Berre) Wat moet dat voorstellen, meneer De Vogel? Binnendeurtjes afsluiten...? Dat is gevaarlijk, hé schatteke. Stel dat er een brandje uitbreekt..., langs waar gaat gij dan vluchten? De vlammetjes gaan u achtervolgen hé.

VICTORINE: (als de hond blaft op de achtergrond) Julien, onze Blacky blaft.

JULIEN: Ja, dat hoor ik ook wel.

VICTORINE: Daar moet iets schelen.

JULIEN: Die ambetante kat van Georgette zal wel in onze hof zitten. (roept bij het raam)
Blacky, pak ze...!

GEORGETTE: (geeft Julien een por) Dierenbeul...!

COIS: (vervolgt tot Berre) Ja, meneer De Vogel, na wat ik hier de laatste dagen allemaal gezien heb valt er wel veel te noteren hé. Ja sorry, maar dat moet ik in mijn rapportje schrijven hé. Zoiets kan niet hé. Dat is tegen de regeltjes van de brandveiligheid.

BERRE: (ad Yvonne) Leg alles maar uit aan de baas daar.

COIS: Ik heb het niet zo voor vrouwen, ik heb liever met mannekes te doen. Mannekes zoals jij met grote handjes en sterke spiertjes.

YVONNE: Onze Berre heeft maar één grote spier en dat is zijn buikspier, van 't vreten.

COIS: Oh maar zo'n rond buikje kan toch ook sexy zijn. Mag ik er eens efkes aankomen?

GEORGETTE: Die pompier heeft precies ne slag van ne molen gehad.

JULIEN: Neenee, die heeft te lang onder onze piramide gezeten.

VICTORINE: Hebt gij daar ook dikwijls onder gezeten?

JULIEN: Ja, al verschillende keren.

VICTORINE: Niet meer doen, hé Julien. Ge komt thuis niet meer binnen als gij begint te doen gelijk die pompier hé.

(De hond blaft weer op de achtergrond. Yvonne en Victorine halen nu het achterste doek weg van de piramide. Deedee vergelijkt haar Lottoticket met de Lottocijfers op haar smartphone)

MIKE: (tot Deedee) Wat zijt ge aan 't doen, vogeltje?

DEEDEE: Ik kijk de Lottocijfers van gisteren na.

BERRE: (haalt ondertussen zijn jas uit de hal en trekt die aan) Ik ben weg.

YVONNE: Waar gaat gij naartoe?

BERRE: Ik ga naar den Aldi wc-papier kopen. (wil er vandoor langs de keukendeur maar die blijkt nog steeds op slot) Yvonne, waar is de sleutel van de keukendeur?

YVONNE: Dat moet gij weten want gij hebt ze vastgemaakt.

MIKE: Wacht, ik zal u helpen. (opent het luik voor Berre) Alstublieft meneer De Vogel. (als Berre door het luik verdwijnt) Waarvoor zo'n luik al niet goed is. (tot Deedee) Hé poepie. (geeft Deedee een kusje op de mond)

VICTORINE: Ik zou het luik in de muur zo houden, dan kunt ge langs daar ontsnappen als er brand uitbreekt.

COIS: Neenee, dat is niet reglementair, hé madammeke.

DEEDEE: (roept enthousiast met handen in de hoogte) Jààààà..., 't is gebeurd...! Ik heb zes punten met de Lotto...!

GEORGETTE: Hoeveel hebt ge gewonnen?

DEEDEE: (leest op haar smartphone) Twee miljoen euro. (droomt reeds weg)

JULIEN: Ziet ge wel, dat ligt aan onze piramide.

GEORGETTE: Ik wil er ook onder gaan zitten. (zet zich op stoel onder de piramide, dan met veel show) Laat de Lottocijfers tot mij komen. Laat de...

BERRE: (luid OFF aan de keukendeur) Julien, uwe auto staat in brand...!!!

(Iedereen wil door het raam naar buiten kijken. Algemene paniek volgt)

MIKE: Amaai, de vlammen slagen er al uit.

GEORGETTE: (paniekerig) En mijne velo staat daar dichtbij.

COIS: Oei..., oeikes, als die vlammekekes maar niet gaan overslagen op de mercedes en het huizeke.

YVONNE: (met de handen in het haar) Onze mercedes..., oh nee...!

DEEDEE: Dat is niet erg, ma. We gaan er morgen 26 kopen met de winst van de Lotto.

JULIEN: Ons hamburgers zullen nu wel ontdooid zijn.

VICTORINE: (boos tot Julien) Zie wat ge nu hebt met uw verroest sardienendozeke.

JULIEN: Niet kwaad worden of ik zal u eens onder de piramide zetten, hé Victorine...!

COIS: (door z'n walkie-talkie) Hallo schattekes op den bureau, 't is Coiske van sectie Preventie hier hé, er staat nen tuut in 't brand in de Kerkstraat, over. (zet walkie-talkie uit, dan tot allen als een schooljuf) Kom mannekes, allemaal evacueren hé...!

(Bij het luik heerst er algemene chaos en natuurlijk is er geduw en getrek om als eerste naar buiten te kruipen op handen en knieën)

DEEDEE: (tot Mike) Pak mijn saccoche mee, daar zit mijne Lotto in.

MIKE: Okee. (hangt de handtas van Deedee rond z'n nek en kruipt door het luik)

DEEDEE: (tot de rest) Zwangere vrouwen eerst hé...! (kruipt ook door het luik)

BERRE: (luid OFF aan de keukendeur) Doe eens voort, de vlammen slagen al over op onze mercedes...!

ALLEN: (onder elkaar) Ik wil eerst. Nee, ik wil eerst...!

COIS: Stop allemaal...! IK wil als eerste naar buiten.

GEORGETTE: Waarom gij...?

COIS: Omdat ik moet gaan blussen.

GEORGETTE: (dreigend) Ik zal seffens uwe neus eens blussen.

YVONNE: (tot Cois) Hebt gij iets bij om te blussen?

COIS: Ja, mijn spuiteke hé.

VICTORINE: En waar is uw "spuiteke"...?

COIS: In het koffer van mijnen autooke.

GEORGETTE: (als ze door het luik wil kruipen, tot Julien) Niet naar mijn achterkant kijken als ik naar buiten kruip hé...!

JULIEN: (ad achterwerk van Georgette) Amaai, dat is precies de citadel van Namen.

VICTORINE: (tot Julien) Julien, houdt uw manieren.

COIS: (als Julien als voorlaatste krampachtig door het luik kruipt) Kom, ik zal u een duwke geven op uw poepke.

JULIEN: Nee, blijf van m'n lijf...!

COIS: Allé vooruit dan. (slaat met de hand op de poep van Julien waardoor die plots in snel tempo door het luik flitst)

(Berre zwaait nu de keukendeur open)

BERRE: (in paniek tot Cois) Kan dat niet wat rapper, pompier...?

COIS: Nee, meneer De Vogel, 't was efkes aanschuiven hier.

(Berre terug af langs de keukendeur. Als laatste kruipt Cois door het luik. Even later steekt hij z'n hoofd weer door het luik naar binnen en kijkt onbegrijpend richting keukendeur. Dan verdwijnt hij weer langs het luik)

DOEK